40. ÉVFOLYAM, 43. SZÁM · Ára: 3,– Ft · 1984. OKTÓBER 25.

Endrődi István rajza

OKTÓBER: MÚZEUMI HÓNAP

MŰEMLÉK

– Ez egy tipikusan rossz vállalkozás a hősi időkből: anyagköltség is van, dolgozni is kell...

Megnyugtatási pótlék

Most, hogy a tisztességtelen gazdálkodás ügye az országgyűlés elé került, eszembejutott egy szeptembereleji olvasólevél a „Magyarország"-ból. Az olvasó azt javasolta, hogy amíg nem történnek hathatós intézkedések a fogyasztók vámszedői ellen, a sokgyerekesek és nyugdíjasok kapjanak megkárosítási pótlékot. Tetszetős az ötlet – csakhogy ki fizessen? A kormány? Az SZTK? Miből? Abból a kevés bírságból, ami talán egy tizede sincs a kár összegének? És ebből azoknak járna térítés, akiket konkrétan megkárosítottak. A jobbik megoldás: a levélben is említett „hathatós" intézkedések.

Nyilván észrevették, hogy az utóbbi hetekben szinte naponta megjelenik egy-egy közlemény az újságokban „eljárás üzérkedők ellen" címmel. Volt eddig köztük több építőanyag-kereskedő, szerződéses és nem szerződéses boltvezető – főleg a zöldség-gyümölcs szakmából –, autóalkatrészekkel, szerelvényekkel üzérkedő kisiparos. E közlemények száma már vetekszik a kitüntetési hírek mennyiségével. Lélekgyógyászok szerint egy ilyen közleménysorozat valóságos „megnyugtatási pótlék", és kevésbbé terheli a költségvetést, mint a megkárosítási pótlék, ugyanakkor üdítően hat a tisztességes állampolgárra, mert végre elverték a port az ő egyik-másik megkárosítóján. Egyidejűleg ijesztgeti azokat, akik ellen még nem indult eljárás. Mert effajta újsághírben névvel szerepelni nem felemelő érzés, akkor már kapjon inkább az ember valamilyen kitüntetést.

Ne tartsanak vérszomjasnak, de nekem nagyon szűk körű ez a névsor. Mert jó, megtudtam több téglát meg karfiolt drágító nevét, de vajon melyik lehet például az az „egyik termelőszövetkezet", amelynek szolgáltató ágazata a tényleges ár huszonkétszeresét számlázta a megrendelőnek és ezzel milliós tisztességtelen hasznot vágott zsebre? És hogy hívják az Egyik tsz ezért felelős vezetőit? És hogy hívják azokat, akik tisztességtelen szándékkal közelednek egy termék árának kalkulációjához? „Felettébb gyanús – mondotta nemrég a legfőbb ügyész helyettese –, hogy a feltárt bűncselekmények szinte kivétel nélkül a kiskereskedelem köréből valók." Sokkal kevesebb eljárás indul tisztességtelen vállalati árak kialakítása, illetve érvényesítése miatt. A közleménysorozatból még több név hiányzik! Még akkor is, ha az esetek egyrészében nem a büntető eljárás a megoldás. De azért jó lenne tudni, hogy amire az ár(felfelé)rendezéseknél hivatkoznak – a legtöbbször a termelési költségek növekedésére – annak kik, vagy legalábbis mik az okai.

Igazán megnyugtatónak – nem pótlékként! – azt tartanám, ha a piaci viszonyok rendezésében lennénk olyan dinamikusak, mint az árrendezésekben. Mert például egy építőanyag-kiskereskedő is könnyebben verheti téglával a mellét, hogy ezentúl csak tisztességes árat kér, ha van hozzá elegendő tégla.

Földi Iván

Tízcentes téma

A történeteknek ára van. Szabott ára. Stabil ára. Évtizedek óta egy forintért adjuk-vesszük, cseréljük egymás között a témákat, ötleteket, történeteket.

M., régi, megbízható udvari témaszállítóm, érdekes szerkesztői üzenetre bukkant az Élet és Irodalomban, azt mondja, enyém lehet, ha kell.

Idézet egy És-olvasó leveléből: Ugyan hol él Vázsonyi Endre, ha azt gondolja, hogy egy novellahős csak úgy ripszropsz felválthatja szerelmetes fogkeféjét „egy félkemény, sörtés" fogkefével? Én hónapok óta keresek ilyet a boltokban, reménytelenül.

A szerkesztőség válasza: Vázsonyi Endre Bloomingtonban él (Indiana állam, USA).

Mondom M.-nek: ezen már nem maradt további írni való, ez így kerek, így teljes, így egész; valóságos mini-komédia (vagy mini-dráma inkább?), a kisrealizmus diadala.

M. csodálkozik, hogy nem látom a kínálkozó témát:

Ha valaki magyar gyártmányú téliszalámit akar vásárolni Bloomingtonban, bemegy a megfelelő boltba, kifizet egy megfelelő összeget dollárban, s megkapja. Ha valaki magyar gyártmányú téliszalámit akar vásárolni Budapesten, bemegy a megfelelő boltba, kifizet egy megfelelő összeget dollárban, s megkapja. Ha egy amerikai kisfogyasztású japán kocsit akar vásárolni Bloomingtonban, befizet egy meghatározott összeget dollárban, s megkapja. Ha egy magyar kisfogyasztású japán autót akar venni Budapesten, befizet egy meghatározott összeget dollárban, s megkapja. Ha valaki Cavintont akar vásárolni Bloomingtonban, dollárért kap. Ha valaki Cavintont akar venni Budapesten, dollárért kap.

Forintért pillanatnyilag Budapesten nem lehet téliszalámit, kisfogyasztású japán autót, Cavintont kapni. De forintért Bloomingtonban sem.

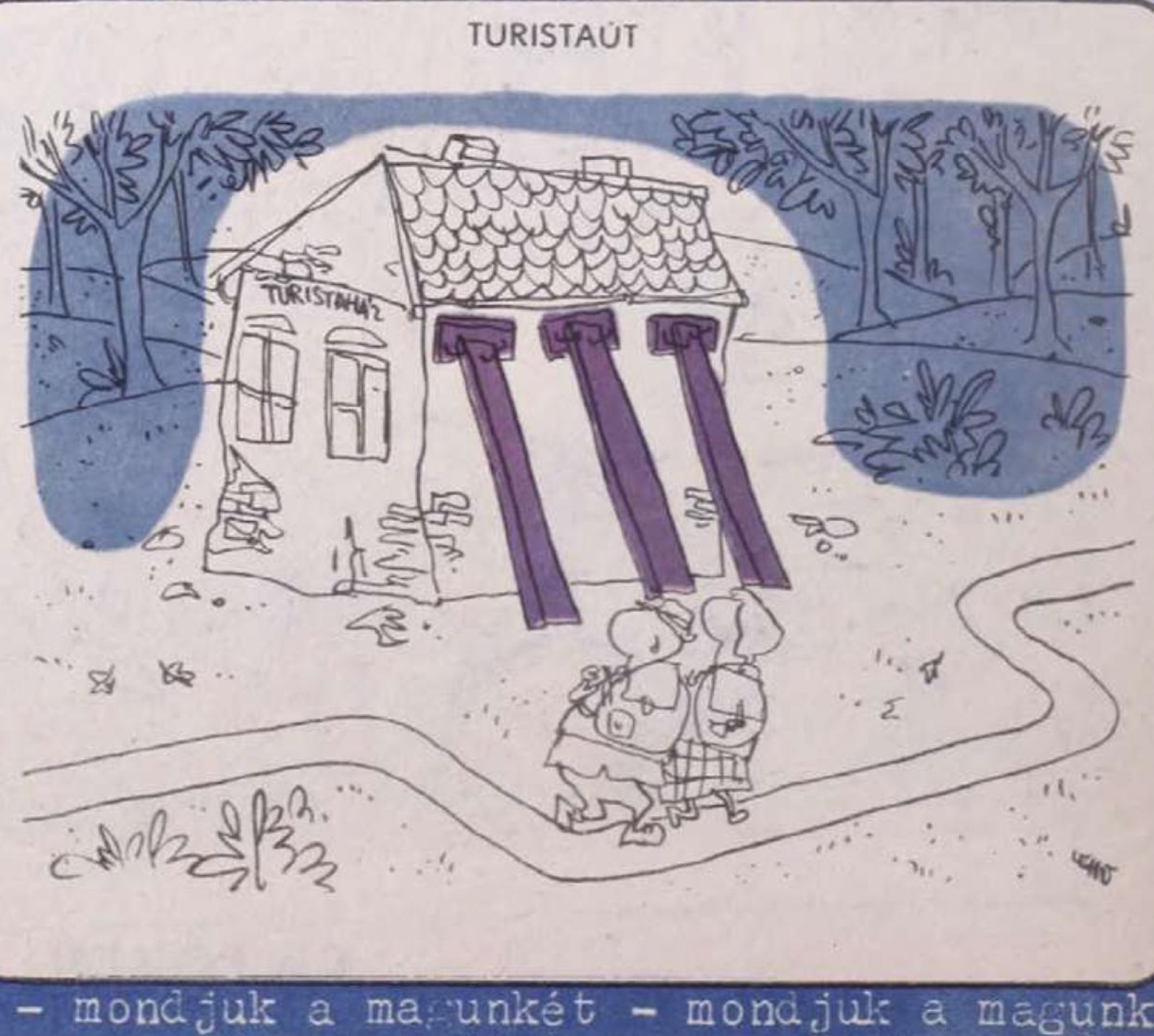
Világosan látszik mindebből: téved az olvasó, mert nem az a lényeg, hol él az ember, hanem...

Ne is folytassa, mondom M.-nek, nyújtom máris a forintot.

Ingatja a fejét: forintért nem megy. De tíz centért megkaphatom.

Radványi Barna

TURISTAÚT

SZÜR-SZABÓ JÓZSEF:

Más most...

KI JÖN?

VONÓPÁRBAJ

Közönségdíj

HÉTKÖZNAPOK ÜNNEPNAPOK

MŰVELŐDJÜNK

– Így csak kellő alázattal jut be a néző!

Új házirend

Tisztelt Újházi Rendközpont!

Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 8768) azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, hogy vegyék figyelembe, mennyire örülök annak, hogy a T. Rendközpont ennyire szívén viseli nemcsak a bérlők, de a lakók sorsát is. Mint amolyan magamfajta állampolgár (nyolc polgárim van, mégis felnőttem valahogy) őszintén egyetértek a hamarosan tárgyalásra kerülő új házirend előzetesen közzétett tételeivel.

Higgye el drága Újházi Központ, nálunk itt a Hátulgombolós utcában ugyancsak elkelne már egy új házirend, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy már a régi sem a régi, ha értik T. Centrum elvtársak, hogyan gondolom. Azt olvastam ebben az új tervezetben, hogy ezentúl a lakók maguk dönthetnek arról, mikor kell a kapukat nyitni és zárni, s az eddigiekkel ellentétben, nem központilag határozzák meg ezeket a számunkra egyáltalán nem mellékes időpontokat. Megmondom őszintén, minden következményt bátran vállalva, hogy mélységesen egyetértek a T. Rendközpont elhatározásával, hozzátéve, hogy az egész házban én értek ezzel egyet a legjobban. Már régen szerettem volna javasolni, hogy ne csak háromévenként nyissák és zárják a kapukat, hanem minden lakó kapjon egy kulcsot és akkor jöjjön és menjen, amikor azt szükségesnek, vagy netán jónak tartja.

T. Központi Újház! Ha még nem mondtam volna más fórumokon (vállalva azt is, hogy Önök egyetértenek velem!) csak helyeselni tudom, hogy az új házirend szabályozni fogja a házban folytatható zajos tevékenységet, s ezeket ezentúl csak 7—20 óra között lehet majd művelni. Ami bennünket illet, itt a Hátulgombolós utcában bizony van zaj éppen elég, s éppen ideje volt már, hogy valaki szabályozza az állandó hangoskodást. Teszem azt, persze, csak a példa kedvéért, a második emeleten lakó Zuhanó bácsi nagy hangerővel bömbölteti négyéves forma unokáját, s mire az a gyerek felnő, nem csak hangos lesz, de veszélyeztetett fiatal is: egy sor előítélettel és lakás nélkül.

Akár hiszik, akár nem, mi, lakók, igen szeretjük az állatokat, s ezért fogadtuk elégedettséggel, hogy a T. Rendközpont korlátok közé kívánja terelni a bérházakban történő állattartást. A mi házunkban (elnézést, hogy folyton erre hivatkozom, de hát én itt lakom) különféle állatok vannak. Tudom, ez még nem egy újdonság a T. Rendközpont számára, bizonyára Önök is láttak már állatot, s így el tudják képzelni, hogy mennyi gonddal jár egy-egy állat, főleg, ha nem a megfelelő helyen tartják. Hogy megint egy példát említsek: van egy nagy kutya a negyedik emeleten, sok lakó szerint a földszinten lenne a helye, de nem lehet ott tartani, mert a gazdájának egy hatodik emeleti lakó a komája.

Ha van valami, ami miatt egy kicsit aggódom, az talán a takarítás témaköre lenne. Eddig ugye, naponta egyszer kellett takarítani a házat az arra illetékes munkaerőnek, most a T. Központ úgy határozott, hogy inkább folyamatosan kell a tisztogatásokat elvégezni. Amennyiben érdekli Önöket a véleményem, engedjék meg, hogy megosszam házunk minden lakójával egy aggodalmamat; nevezetesen arról van szó, hogy félő: amit idáig naponta egyszer nem csináltak meg, azt az új házirend értelmében majd folyamatosan nem fogják megtenni.

Mint már bizonyára eddigi soraimból is kitűnt, mindennel egyetértek. Sajnos, s ezt bizonyára a T. Központ elől elhallgatták, a mi házunkban nagyon elöregedtek a vezetékek, olyannyira, hogy a szakemberek kifejezetten veszélyesnek tartják ezeket, arról nem is szólva, hogy a felvonó már időtlen idők óta nem működik, s amikor jó, akkor sem mindig azokat a lakótársakat viszi felfelé, akiket kellene, hanem azokat, akik a felsőbb emeleteken laknak. Nem tudom, más házakban is tapasztalható-e ilyen jelenség, ha nem, akkor vegyék úgy, hogy csak zárójelben (esetleg szőrméntén) említettem.

Remélem, a T. Újházi Rendközpont nem haragszik néhány kritikai észrevételemért, de mint a ház régi, sokat próbált lakója, úgy érzem, nem mehetek el szó nélkül az eredmények mellett. Végezetül szeretném leszögezni, hogy nem csupán az Újházi Rendközpontot, de az Újházi húslevest is szeretem, tegnap délben is azt ettem és nagyon ízlett.

Madárlátta Béla

Föld S. Péter

SZILÁNKOK

REGÉNY

— Az életem kész regény. Igaz, hogy már az első oldaltól kezdve unalmas.

RENDSZERETET

— Hajnali négyre beállítom az ébresztőórát, mert akkor kell meginnom az első féldeci pálinkámat.

TANÍTÁS

— A kisfiamat most tanítom káromkodni. Miért egy vadidegentől lesse el?!

LIFT

— A házunkban reggel elromlott a lift. Délután kiadtam egy fiatalember részére albérleti szobának.

FIGYELMEZTETÉS

KÖLCSÖNKÖNYVTÁRI KÖNYVBE NE TEGYÜNK KÖNYVJELZŐKÉNT PARIZERT, HANEM TÉLISZALÁMIT, MERT AZ TOVÁBB ELÁLL!

CSEND

L. betartotta a csendrendeletet. Minden hangos botrány nélkül, csendesen öregedett meg.

HIÚSÁG

— Asszonyom, ne izegjen-mozogjon, álljon nyugodtan. Tüdőszűrésen van.

— Doktor úr, én csak a legelőnyösebb pózt szeretném, hogy jól mutassak a röntgenfelvételen.

ÁLMOSKÖNYV

— Egy kicsit fáradtnak látszik ma a szaktárs.

— Este egy álmoskönyvet olvastam, de olyan izgalmas volt, hogy reggelig képtelen voltam elaludni.

BÍRÓSÁGON

— Ön leütötte az áldozatát.

— Leütöttem. De végtelen szeretettel és gyengédséggel.

SÖRIVÓ VERSENY

— Gratulálunk, ön 42 korsó sörrel az első lett.

— Köszönöm. De csak a győzni akarás tartotta bennem a lelket, mert egyébként utálom a sört.

PECHES EMBER

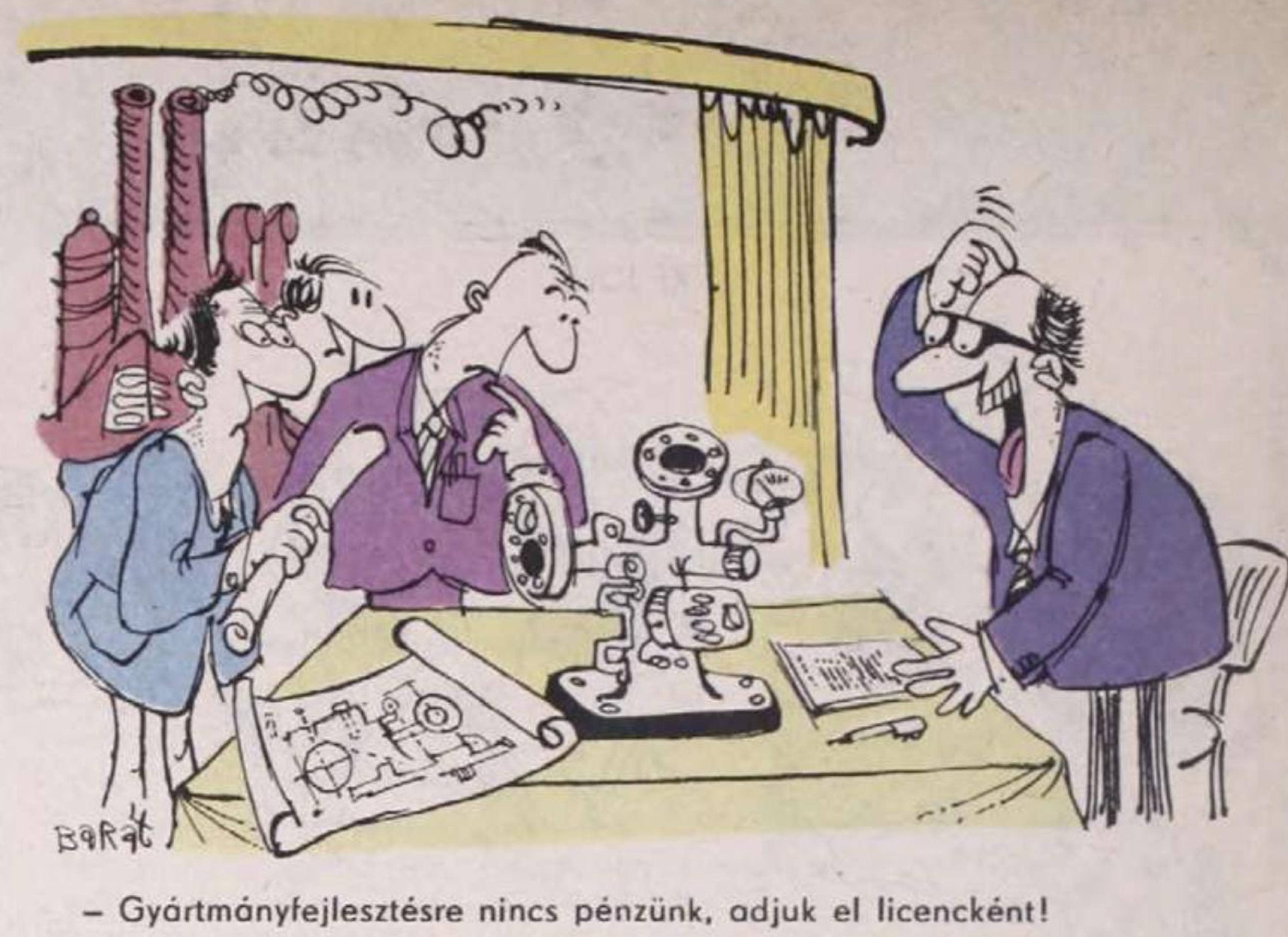
— Ha én alapítanék egy temetkezési vállalatot, biztos vagyok abban, hogy többé senki sem halna meg.

ABSZURD

— Mit cipel?

— A napközben felgyülemlett rosszkedvemet, ingerültségemet viszem haza a feleségemnek.

Galambos Szilveszter

– Gyártmányfejlesztésre nincs pénzünk, adjuk el licencként!

Kórházi körkép

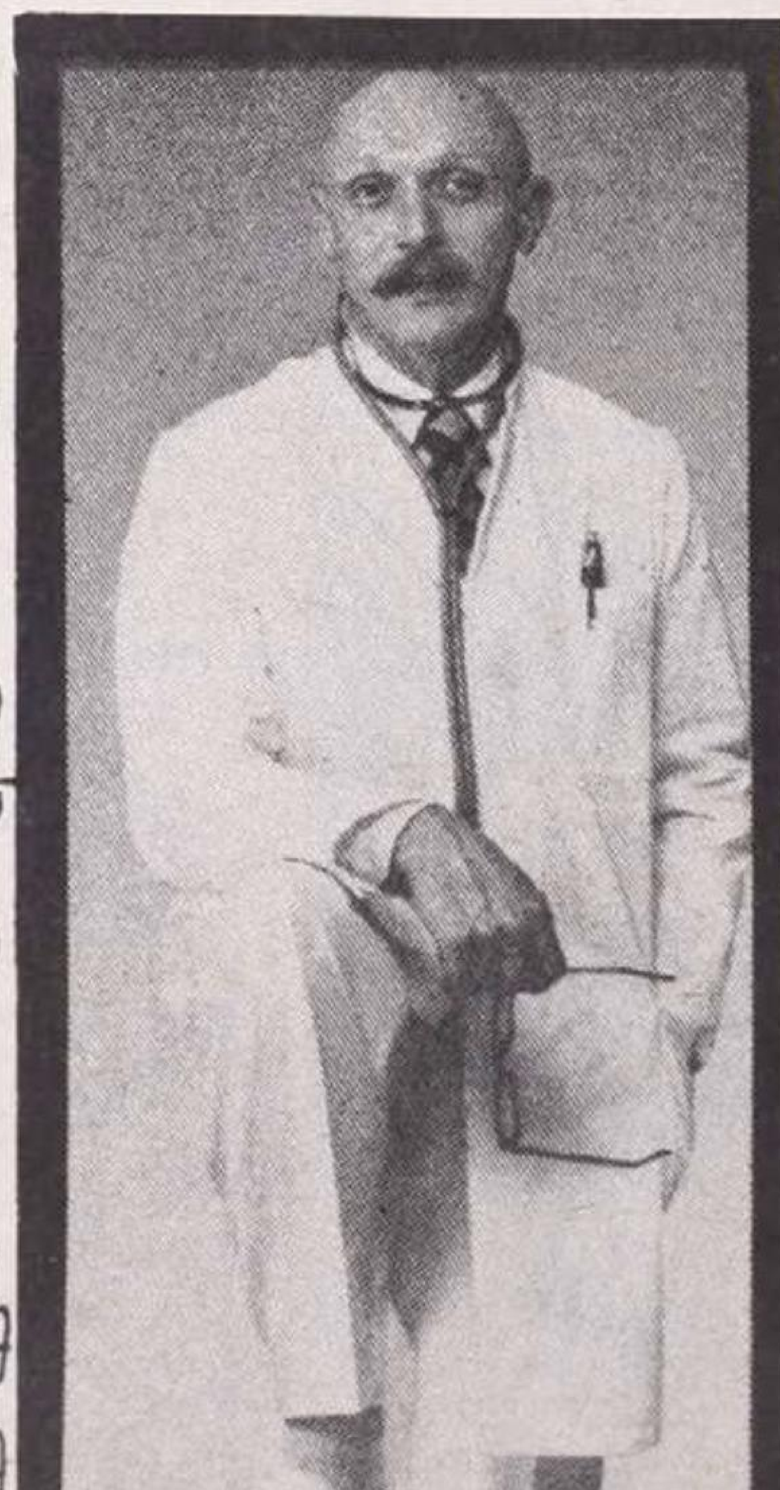
Elöregedett épületek és zsúfoltság — ez jellemezte jó ideig a főváros legtöbb kórházát. »Sokáig csak a rábban önálló rendelőintézeteket ma *a kórház részeként*, nem pedig elkülönülten kell kezelni. séges — ez a tart. Eddig már például a szü urológiát, a II.

– Szerencsés évünk volt, bevittük Pistikét az oviba, Jóskát az egyetemre, a nagymamát a kórházba.

– Úgy látszik, hálistennek nem komoly a bajom, kitettek a folyosóra.

– Ülj el onnan, fiam, mert a plafon bármikor leszakadhat!

– Miért hoztak át az elmeosztályra? En csak azt mondtam, hogy imádom a kórházi kosztot!

Fülöp György rajzai

Varga és a 11-es

A tényállás: 1984. október 17-én este 21 óra 40 perckor a rotterdami Feyenoord stadionban Esterházy buktatásáért Daina, a svájci játékvezető büntetőt ítélt a holland válogatott ellen. A 11-est Varga méterekkel Van Breukelen kapujának bal felső sarka fölé vágta.

Régi futballigazság, hogy a 11-est nem lehet védeni, csak rosszul lőni. Na de ennyire...! 21 óra 41 perckor Magyarországon mintegy tízmillió ember tette fel magának (és egymásnak) a kérdést: miért rúgta Varga ilyen rosszul a büntetőt? 21 óra 42 perckor mintegy tízmillió nézet, információ, értesülés és pletyka kezdett terjedni. A két legjobban megalapozottat az alábbiakban közöljük.

Első változat. Varga József a meccslabdában roppant értékű műkincseket csempészett külföldre. Benne volt a labdában Szent István apostoli királyunk várbéli lovas szobra, a kecskeméti városháza és a Feszty-körkép. Varga ördögi praktikával szervezte meg az akciót. Mint a maffia ügyeletes kápója már a mérkőzés előtt néhány perccel palermói sasfészkébe rendelte Siloyt, a holland csapat védőjátékosát, Dainát, a svájci játékvezetőt és a nyuszifogú Moritzkát, a Feyenoord stadion kis labdaszedőjét. Kiosztotta a szerepeket: te felvágod, te megítéled, én mellélövöm. A kis Moritzka feladata volt, hogy az akció befejeztével egy másik labdát dobjon vissza a játéktérre, a kincses lasztival pedig rögtön elszaladjon Pepita Hugóhoz, a Rotterdam-szerte előnytelenül ismert orgazdához.

Ezt a változatot fogadta el Brekkusz Gedeon, a Magyar Labdarúgók Szövetségének élemedett takarító bácsija, úgy is, mint legfőbb büntető hatóság. Ennek megfelelően már 21 óra 43 perckor felhívta a hágai nemzetközi bíróságot, a spanyol inkvizíciót és a hongkongi Hét Sárkány vértestvériségét, hogy minden fórumon kínhalált kérjen Varga József fejére. Majd feltúrta a szövetség összes fiókját. Varga fényképét akarta elküldeni az Interpol, a bűnügyi nyilvántartó, valamint a Kék Fény címére. Azt a színes fotót, az olimpiai aranyéremmel a nyakában. E dicséretes tevékenysége során csak az jelentett némi akadályt, hogy Varga József sosem nyert olimpiai aranyérmet.

Második változat. A büntető megítélését követő percben díszes küldöttség élén a holland királynő vonult be a Feyenoord-stadion gyepére. Elegánsan pukkedlizett a magyar játékos előtt, megfogta a kezét, és formás kis beszédet rögtönzött.

— Nézze, Varga úr. Maguk már úgyis 2-1-re vezetnek ellenünk. A saját pályánkon. Most berúgja azt a 11-est, akor 3-1 lesz az eredményt, és holnap az egész galád Belgium rajtunk röhög. Mi kénytelenek leszünk csapatösszevonásokat eszközölni, fenyegető grimaszokat vágni a határon. Most őszintén, Varga úr: kell az nekünk? Amikor gyarmatbirtokaink legnagyobb részét úgyis elvesztettük, a munkanélküliség növekvő tendencitá mutat, és Hollandia a kapitalista rendet annyira jellemző válság felé tántorog? Nézze, Varga úr, maga érző ember, mi pedig szerencsétlen kis ország vagyunk. Gondolja csak meg, Varga úr, a Habsburgok már Merész Károly halála után a nyakunkra telepedtek. II. Fülöp spanyolokra bízta az ország kormányzását, alkotmányunkat semmibe vette, és spanyol zsoldosokat kellett eltartanunk. Aztán jött Oliver Cromwell, és 1653-ban az angolok úgy elvertek bennünket, mint a kétfenekű dobot. Alig tértünk észhez, 1672-ben máris jött XIV. Lajos, elfoglalta az egész országot. De ez még semmi, Varga úr. 1787-ben a poroszok szálltak meg, 1795-ben a francia hadak... hát élet ez, Varga úr... őszintén...

Varga József szemében akkor már könnyek csillogtak.

— Elég, asszonyom — kiáltotta elfúló hangon. — Megértem a helyzetüket, és belátó leszek!

És fölé rúgta a 11-est.

Átgondoltan. Megfontolt módon.

Világos. Még mindig jobb, mint hogyha holnap a hollandok is hosszú lejáratú kölcsönért fordulnak hozzánk.

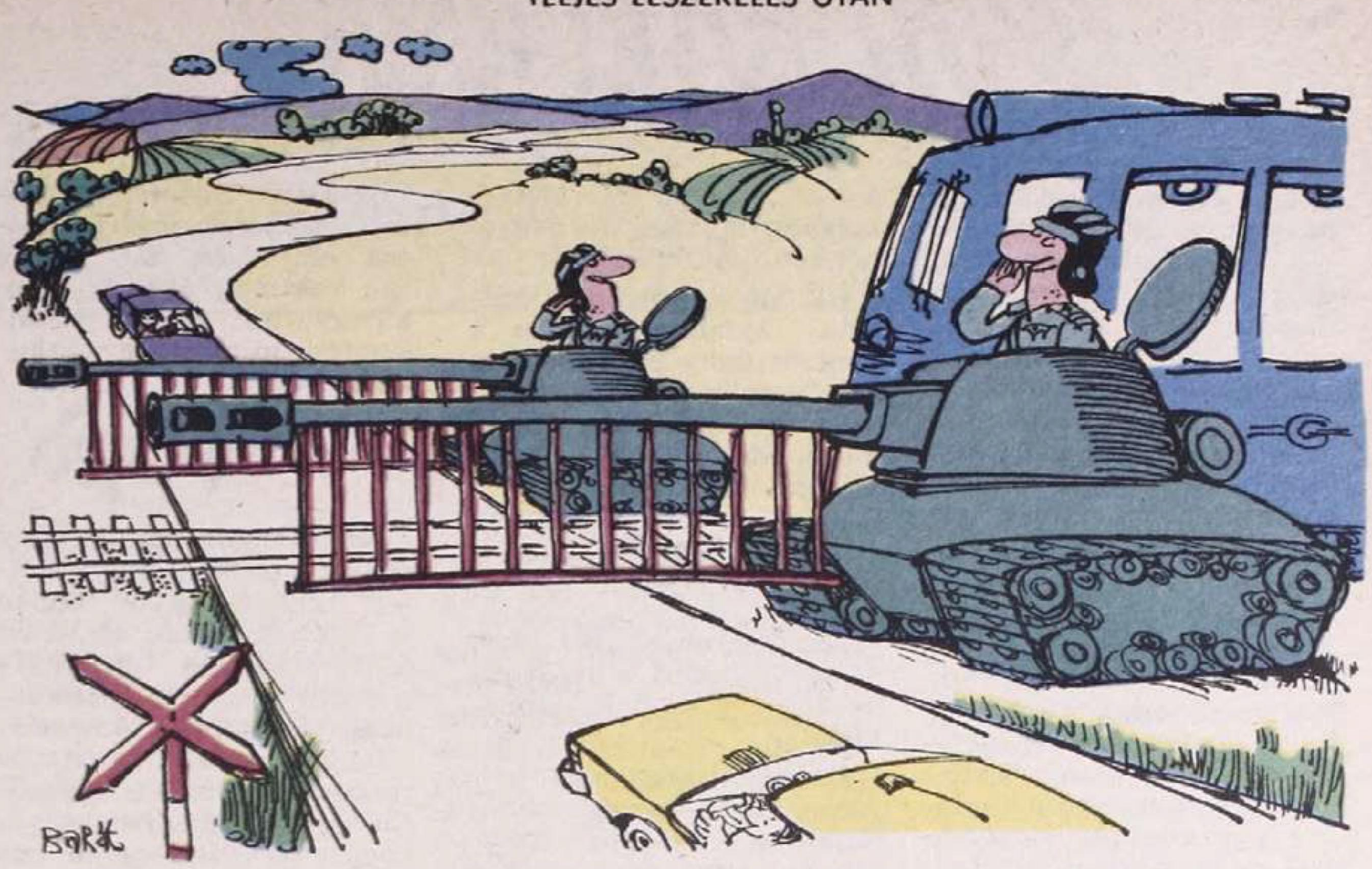
***

A magunk részéről a második változatot tartjuk valószínűbbnek.

Lapzártakor a találgatás még folyik...

Peterdi Pál

TELJES LESZERELÉS UTÁN

– Na, meséljenek csak, kanonok urak, mi ez a géemká-ügy?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Ön adta fel azt a hirdetést, mely szerint magas sarkú cipőt üzemképtelen autóra akar cserélni?

— Igen, én.

— No, és hol van az a cipő?

— Miféle cipő? Nekem üzemképtelen autóm van, kérem!

*

— Tessék nekem kicserélni ezt a hibás könyvet — tér be egy hölgy a könyvesboltba.

— Szívesen — mondja az eladó —, de mi a hibája?

— A főhős megcsalja benne a menyasszonyát egy másik nővel.

VILMA NÉNI

– Szegényeknek biztosan gebinbe kellett venniök a kecskeméti színházat, hogy Doktor Faustust játszhassanak, meg Drakulát.

1985 végére ígérik a János-hegyi torony megnyitását

SZÓVAL MÉG EGY ÉVIG KILÁTÁSUNK SEM LEHET?

BAKI BAKI HÁTÁN

Még éppen csak, hogy létrejött a gyermekgondozási díj fogalma, s lám, egyik napilapunk munkatársnője máris siet megteremteni a legújabb mozaikszó-szörnyedelmet: *„gyed”*. Mintegy példát mutatva arra, hogyan kell gyorsan elfelejtetni magyar anyanyelvünket, melynek már a „gyes” sem vált éppen becsületére.

No de vajon elfogadja-e ezt a „gyed”-et a jámbor köznép? Félő, hogy igen, amilyen kiszolgáltatott médium, hiszen lám, a Hegyalja-csomópontot is BAH-csomópontként sulykolta belé a „média”. Mindazonáltal ne hamarkodjuk el a dolgot: a gyermekgondozási díj a nyugdíj mintájára akár „gyegdíj” is lehetne még, nem? Emennek esélyei legalább akkorák, mint a „gyed”-éi. Utóvégre semmivel sem kevésbé eszelős szó, mint amaz.

„Megdobbannak a szívek, no meg a pénztárcák” — hallom a tévének egy valaha-volt orfeumot bemutató műsorában.

Szinte látom az egykori bukszákat, amit megdobbannak. Látványnak is megejtő. Mellesleg e teljesítmény bemutatásával bármelyik korabeli illuzionista az említett orfeum csillaga lehetett volna. Ennél csak az lett volna szebb, ha a szóban forgó pénztárcák néha-néha el is facsarodnak.

Egy magyarra fordított bűnügyi regényből: „Jövedelme csaknem évi *tizenkétezerre rúgott; ebből* Winnie járandósága majdnem *háromszázat* tett ki, ám a *megmaradt kilencszáznak* ő maga a negyedét sem költötte el.”

Háromszáz plusz kilencszáz, fájdalom, csupán a honoráriumra éhes fordítók vágyálmaiban tizenkétezer; józanabbaknak, ha jobban meggondoljuk, be kell érniük ezerkétszázzal.

Az Operaház *„101. évadá-nak”* nevezi a most elkezdődöttet egyik napilapunk.

De hát, ugye, mint tudjuk, a most századik születésnapját ünneplő intézményt három éve felújítás végett bezárták. Mármost operaévadnak tekinthetők-e azok az esztendők, amikor legföljebb kőmívesek és restaurátorok danászgattak az épületben?

Minden ami működik,
Nálunk beszerezhetik.

Hiszik, nem hiszik, ez, kérem, egy költemény. Egyike azoknak, melyekkel szépérzékünket fejlesztgetik a tévéreklámok szakemberei. No meg a nyelvérzékünket, hálistennek.

Mert, tetszenek tudni, ha két „ik”-végződés összecseng, az már a verses reklám kategóriájába utalja az effajta elmeműveket. Fölteszem, hogy ez egyszersmind magasabb honoráriumot is jelent, egyre több ily magas röptű ódát hallok ugyanis a szent kasszniból. Tévedés ne essék: nem a szombati esti versműsorban.

Kedvenc napilapomban olvasom, hogy a *„babysistersek”* korát éljük.

A Baby Sisters, magyarán csecsemő-nővérek, bájos elnevezés, de inkább tán valamely amerikai vokálegyüttes nevéül kínálkoznék, mintsem a *„babysitter”*-ekéül.

Az óriástök című, nagy sikerű könyv jeles szerzőjét születésnapján többen is cikkben köszöntötték, az egyik újságban történetesen egy érdemes kritikushölgy, aki szintén *Az óriástök*-ről áradozik, majd váratlanul ezt írja a szerzőről: *„Könnyű belátnunk, hogy miért áll neve mellett eltörölhetetlen értelmező jelzőként könyvének címe”.*

Püff neki. Eszerint hát a jövőben Déry Tibort óriáscsecsemőnek, Baudelaire-t dögnek, Dosztojevszkijt pedig félkegyelműnek kell-é titulálnunk? S vajon minek tituláljuk akkor e különös köszöntő szebb keblű szerzőjét? (A megfelelő értelmező jelzőt nem merem ideírni.)

Egy mai költemény első szakasza:

Leginkább istent hívnám
legyen bár lehetetlen
: figyeljen kicsit is rám
szmokingban vagy lehetebben

A lehetebbe öltözött úristen: lenyűgöző kép... lehetne, ha legalább arról volna némi fogalmam, hogy hol is gombolódik az említett lehetebb, s hogy menynyiben hasonlít kényszerzubbonyhoz.

Hogy miért éppen kényszerzubbony jutott eszembe róla? Ezen még el kell tűnődnöm.

Timár György

– Azt hiszem, mégis azt a drágább telket kellett volna megvennünk!

Budapesti szobáztatók jelszava:

MI ÁGYAKAT ADUNK A VÁGYAINAK!

– Ugye igazam volt, hogy teljesen alkalmatlan vezető beosztásra, már a harmadik gyerekét szüli!

FIK-HIVATAL

LEGENDÁRIUM

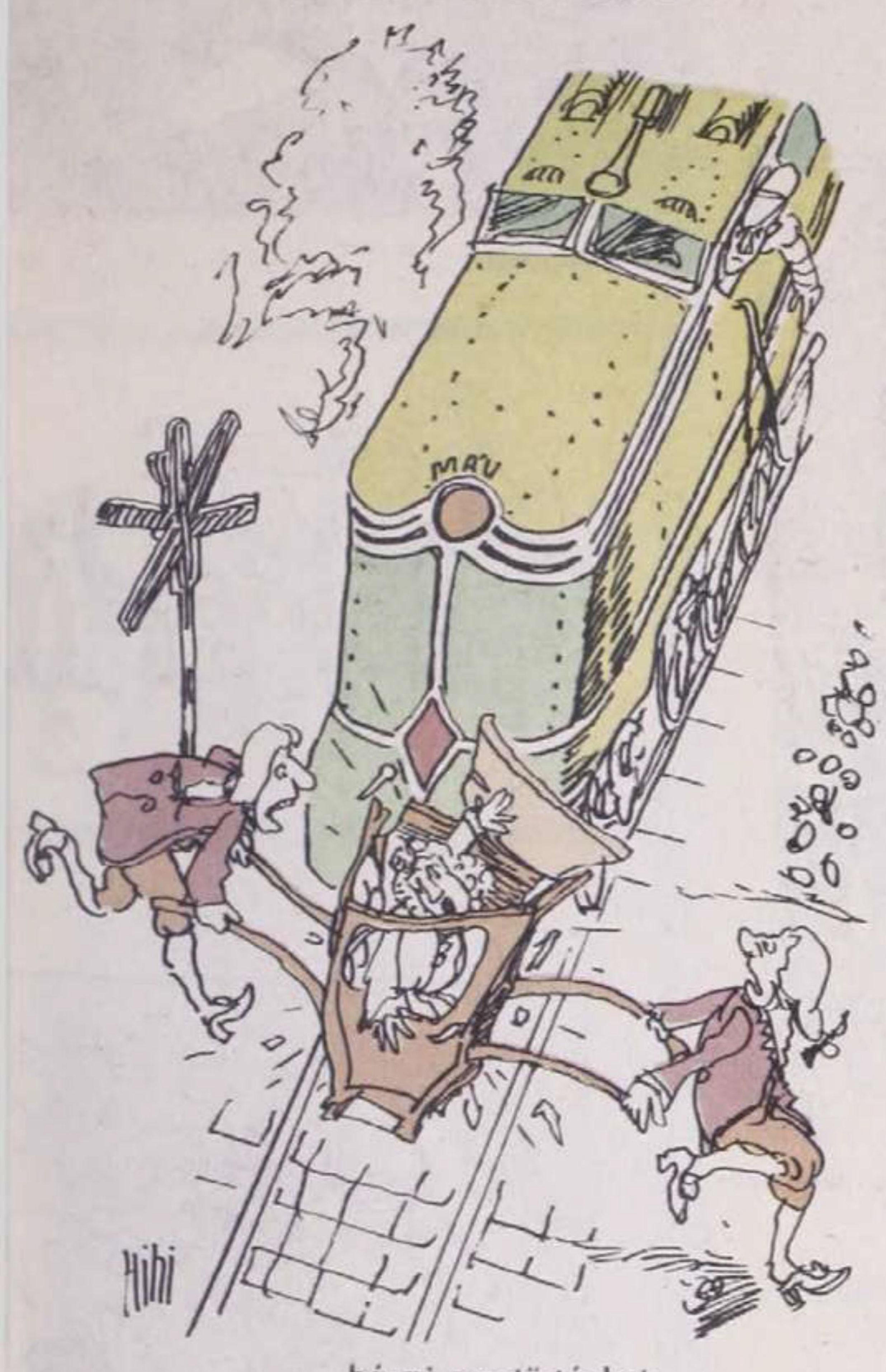

– Szidják az ötvenes éveket, pedig, ha akkor azt parancsolták, hogy szép idő legyen, az is lett!

E heti dilemmánk:

NŐTT A BETÉTÁLLOMÁNY — MÉGIS BAJ VAN A NÉPESEDÉSSEL!

EGY FÉNYSOROMPÓNÁL...

... bármi megtörténhet.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Ön tud úszni? — kérdezi egy utas a másiktól a hajón.

— Nem — válaszolja az —, de kilenc nyelven tudok segítségért kiabálni.

– Mit ijedezik, nem ma vezetek először!

MEGY A KOHÁSZ A SZAMÁRON

A talponálló egyik sarkában dr. Pályinkás Butykos dudorászott, s bőszen jegyezgetett egy lomtalanításkor guberált brigádnaplóba.

A csapos közbeszólt, de elnézést kért érte.

— Régen láttam, Butykoskám, hol törte magát az elmúlt hónapokban?

— Munkásdalokat gyűjtök, álmunkás dalokat.

— Élmunkás nótákat? — ámuldozott a csapos. — Ilyet még nem is hallottam.

— Nem élmunkás, hanem álmunkás dalokat. Vannak még a magyar dalkultúrában feltáratlan területek, pontosabban, megmunkálatlan szűzföldek. Igaz, funkcionál már egy úttörő egyéniség, aki évek óta gyűjti az álmunkás dalokat, le is bukott szépen, megírta az újság. Én azonban nem adom fel, az elődöm nyomdokaiba lépek. Hallotta maga már a csaposlegények ősi munkásdalát? Úgy volt az, hogy „Iszom a bort, szívom a port, mert a burzsuj kocsmabérlő, nem szerelt fel porelszívót!"

— Ezt még nem is hallottam! — ámult el a csapos.

— Nem is ismerheti, most írtam — vigyorogott Butykos. — Hivatalosan azonban gyűjtöttem. Tudja, ki volt az adatközlőm? Krausz Vili bácsi, a 4711. számú italbolt törzsközönségi elnöke. Szegény öreg, már tavalyelőtt a sírba itta magát. Bizonyítsa be, aki tudja, hogy nem ő mondta. Ez az álmunkás dalok gyűjtési metódusa. Nem én találtam ki, engem ne hibáztasson. Az újságban olvastam, hogyan is kell ezt csinálni.

— Ez fantasztikus! — mondta a csapos. — Ha eldanol nekem még egy-két ilyen álmunkás dalt, én fizetek egy felest.

— Kérem, tisztelettel — mondta Butykos —, lehet beindítani a fonográfot. Múlt század végi kohászdal, adatközlő Hámori Pali bácsi, a rimamurányi vasházmor egykori robotosa. Gyűjtési hely: az ózdi kocsma. Ózdi volt a Pali bácsi, biztosan megfordult a kocsmában is. Tehát: „Megy a kohász a szamáron, földig ér a lába, csizma nélkül lefagy a lába, beleér a hóba, éjjel-nappal töri magát, a meleg kohóba'. De a burzsuj bezzeg, hintón jár a drága, nem is fagy le soha az ő lába." Szép, ugye?

— Gyönyörű, s ezt is maga írta, Butykoskám?

— Naná, gyűjtöttem! Nézzen ide, itt a mai újság halálozási rovata. Benne a szomorú hír, elhunyt Hámori Pál, a munkásmozgalom régi harcosa, aki hetven évig volt kohász Ózdon. Alig hogy elolvastam a hírt, s kitöröltem szememből a könnycseppet, máris belefogtam a kohászdal írásába. akarom mondani gyűjtésébe.

— Hoz ez valamit a konyhára? — terelte anyagi ügyek felé a beszélgetést a csapos.

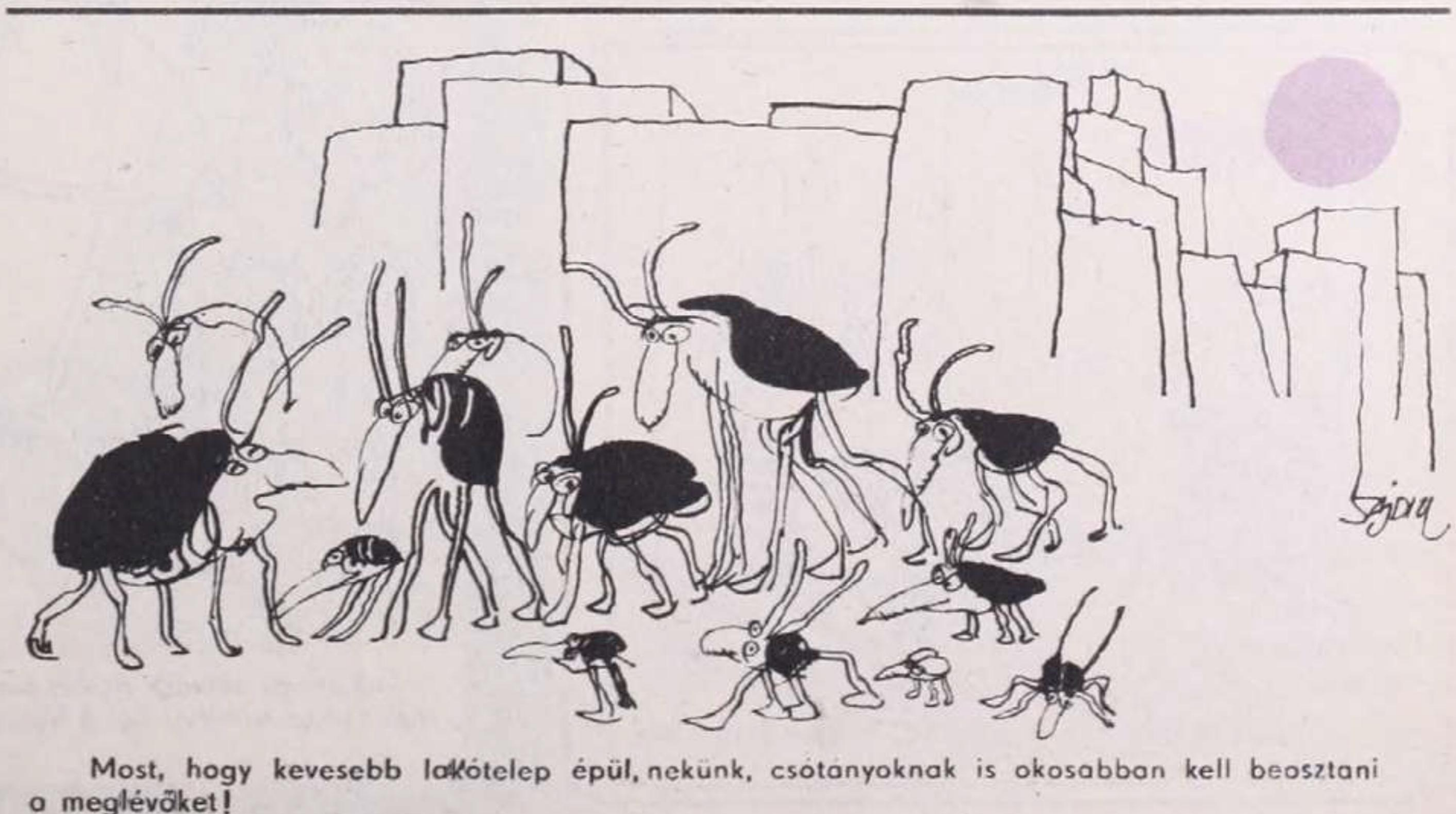
— Szoszó, egy-két fröccsre telik. Nekem több nem is kell. Egy álmunkásdalgyűjtő ne vágyjon oly nagyra. Akarja hallani a legszebb szerzeményemet? Századfordulós álmunkásnóta a zöldség-gyülmölcs lánckereskedelem vámszedőiről: „Felmegy a legény a fára, lerázza a meggyet, makkot, a zöldségmaffia sok pénzt felkapkod, a magyar nép kap egy sokkot, a csóró legény beadja a blokkot."

— Miért nem a kulcsot?

— Akkor nem rímel — mondta Butykos, majd elálmosodott. A falnak dőlve szunyókálni kezdett. Félálomban odaszólt a csaposhoz.

— Szóljon, ha árulják már az Esti Hírlapot. Remélem, hosszú lesz a halálozási rovat. Ma még két álmunkás dalt kell gyűjtenem. Szorít a nyomdai leadás határideje. Nem könnyű az élete manapság egy álmunkásdal-gyűjtőnek. Elnyomnak a népdalosok. Holnaptól át is térek az aratócséplő álnépdalok gyűjtésére. Van elég elhunyt adatközlő a mezőgazdasági szektorban is.

Majláth László

Most, hogy kevesebb lakótelep épül, nekünk, csótányoknak is okosabban kell beosztani a meglévőket!

PATT

Mit hallok, mostanában baj van a könyvelőkkel, ez így persze (mint rendesen) túlzás, csak a könyvelők berkeiben van baj, és nem is baj, csupán némi kis szellő borzolja az idegeket, s ez olykor még hasznos is lehet. Vagy nem.

De lássuk, mitől nem zörög a haraszt, mivel nincs baj a könyvelők házatáján? Nos, adva vagyon egy messzi földön híres ifjú tehetség, egyesek szerint egyszerűen csak titán, mások szerint egyesek túloznak. Az mindenesetre igaz, hogy ily fiatalon eddig még senki sem öregbítette a magyar könyvelők jóhírnevét, amely, tán fölösleges is hangsúlyozni, amúgy is fennen fényeskedik. Szépek a hagyományaink e téren, nagymestereink, sőt világbajnokjelöltjeink is voltak, vannak könyvelésben, hogy sakkhasonlattal éljek, persze csak a rosszabb érthetőség kedvéért. (Itt jegyzem meg: a könyvelés egy furcsa valami, semmihez sem hasonlítható, legkevésbé a sakkhoz.)

Nos, milyen az élet, az ifjú titán nem is titán, hanem titánia, vagyis a gyengébb nemhez tartozik, ám ez őt egy csöppet sen zavarja, mert világbajnoki álmokkal, kizárólag a férfiak közt könyvel. Magam már sokszor eltöprengtem azon, vajon mi az oka annak, hogy könyvelésben külön férfi és külön női versenyeket rendeznek, hiszen itt nincs szerepe a fizikumnak, nem úgy, mint a sakkozásban. Mindegy, ha így van, hát így van, elkönyvelem.

Az már viszont sakk, pardon: sok, hogy létezik egy rangsorszámítás könyvelésben, s ebben a férfiak egyfajta egyenjogúsági pótlék gyanánt potom 300 ponttal eleve többet kapnak a nőknél. Következésképpen azon ritka merész és tálentumos amazonok is élvezik ezt az előnyt, akik a férfimezőnyben könyvelnek. Így történhetett, hogy az egyébként ragyogó tehetségű honleány a plusz fiúpontszámokkal megtámogatva, hipp-hopp, a női világranglista élére ugrott. Egyesek szerint jól tette, mások szerint egyesek tévednek.

Az illetékesek most azt szerették volna, ha az ifjú hölgy a közelgő könyvelőolimpián hazai színekben elindul, ám az érdekeltek miután megegyeztek, nem egyeztek. A papa, úgy is, mint a gyermek apja nemet mondott. Azzal érvel, hogy a kislányt edzőtáborba akarták vinni, s ott ellenséges légkörben kellett volna készülnie. Különben is, minek ide edzőtábor — van némi igaza —, az a lényeg, hogy az ember leül az asztalhoz és könyvel.

Az ügy vihart kavart, a lapok cikkeikben mérgelődnek, hogy az illető hölgynek érdemtelenül nagy a sajtója, így aztán nagy a sajtója. Van, aki emlékezteti, hogy úgy szép a könyvelés, ha kettős, vagyis ő tartozik is, nemcsak követel, taníttatása ménkű sokba került a magyar államnak, tudnia kéne hát, hogy kifialánya, és a nemzeti színekben való könyveléssel legalábbis törleszthetne.

Ez a nagy helyzet. Széthúzásban összetartunk. Hősünket kizárták a válogatottból, nélküle csonka a csapat, és gondolom, neki sem édes a mindegy. Egyesek úgy mondják, a sakkban ilyesmi elő nem fordulhatna. Mások szerint egyesek túloznak.

Patt.

Münz András

FÉLELEM

– Jézus Mária, itt egy géemká, hogy kiüssön bennünket!

– Steppelt frakk rendkívül hűvös diplomáciai tárgyalásokhoz.

– Könnyű hétvégi viselet magánerős építőknek: piros tréningruha a hozzávaló téglával!

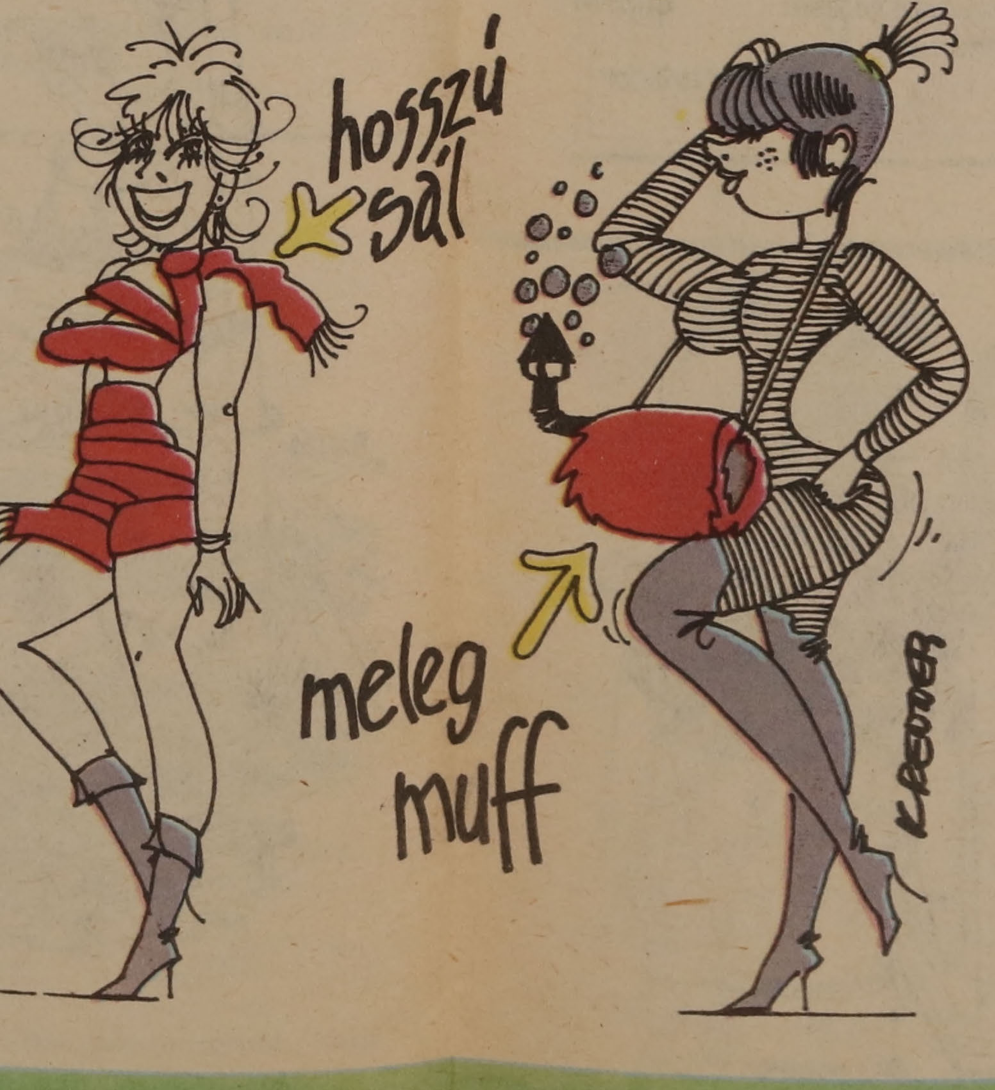
MIT HORDJUNK LÁBTÖRÉS UTÁN?

ŐSZI TÉLI divatajánlat

– Elhatároztuk anyáddal, hogy mi is punkok leszünk és akkor együtt járhatunk veled az aluljárókba.

PARADICSOMI DIVATÖTLET

TURISTA-OKÉTÓ

(Magyar a külföldi turistához)

— Hát nem érted? Egész-sé-gé-re! Rossz! Nem egesege... E-gész-sé-gé-re! Nem seggére! Ségére? Oké?... No, most már jó!

— Akkor idefigyelj! Budapest, az Buda meg Pest. Buda a jobbparton. Pest a balparton. Köztük van a Duna. Oké?

— Dehogyis szláv nyelv! Finn-ugor nyelv. Világos? Nem beszélünk finnül. Csak éppen rokonok vagyunk. Ugorul se beszélünk. Azokkal is rokonok vagyunk. Csak az őshazából hozott szavak maradtak meg. Mit tudom én. Valahol az Uralban... Oké?

— Nem gulasch, hanem gulyás! Elipszilonnal. Tudod is te, mi az az elipszilon! No mindegy. De a gulyás — jegyezd meg! — az nem húsétel, aminek ti csúfoljátok odakint, hanem leves. Érted? Gulyásleves. Oké? Ez meg a túrós csusza. Azért csusza, mert lecsúszik. Oké?

— Ugyan már! a csárdás az nem resztorant. Az egy tánc. Kettőt jobbra, kettőt balra. A csárda — az a resztorant. Ott táncolják a csárdást. Oké? Igen, igen, ez a magyar bor. Badacsonyi? Ízlik? Hát akkor egészsé... Na ezt hagyjuk...

— Hogy a puszta micsoda? Hát az egy nagy darab föld, ahol a csikósok legeltetik a lovakat. Mit legelnek? Mit legelnének? Füvet. Naná, túrós csuszát. Nem cigányzenére. Csak úgy simán. Hogy mit isznak a lovak? Vizet. A gémeskútból húzzák.

— Hogy te tudsz magyarul néhány szót? Egyem a lelked, mi az a néhány szó? Puskáskocsisczibor? Nagyon jó! Mit nem mondasz?! Azért tudtak olyan jól focizni, mert sok paprikát ettek? Lehet. Ez is egy vélemény. A maiak diétáznak.

— No jól van. Most már elmesélheted otthon, mit tudsz Magyarországról. Hát akkor, hogy kell mondani? Nem egebegege... Egészségére! Oké?

(A külföldi otthon, barátaihoz)

— Tudjátok, egy országot alaposan meg kell ismerni. Nekem mindent megmagyaráztak, amit nem értettem. Van például egy fantasztikus levesük. Úgy hívják, hogy egesegegere... Tele van szórva paprikával. Meg elipszilonnal. Valami remek!

— És a főváros! azt se tudjátok, miért hívják Budapestnek. Na! Mert ott van a Duna, aztán kettő jobbra, kettő balra: Buda meg Pest. Köztük vannak a finn-uralok.

— Vannak aztán a vidékeken a resztorantok. Úgy hívják őket, hogy puszta. Ezekben a pusztákban játszik a cigány. Meg ott játszott a puskáskocsisczibor. Mit játszott? Csár-

dást. Három csárdás egy tizenegyes.

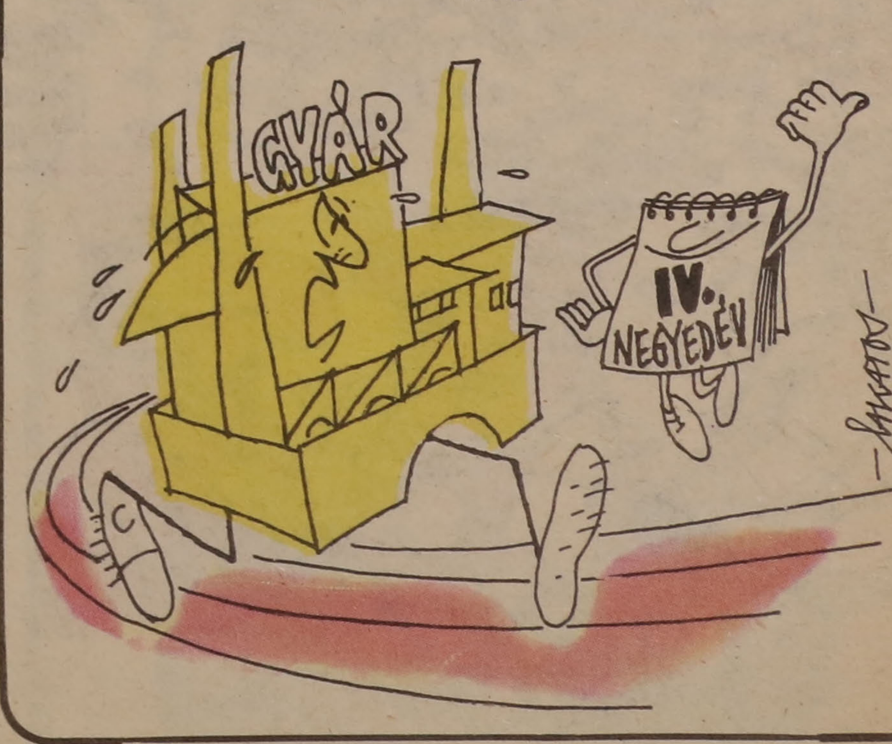
— Hanem gyerekek, van ezeknek egy csodálatos ételük. Olyan núdliféle. Úgy hívják, hogy csúros tusza. Azért tusza, mert úszik a zsírban. Valami pompás! Úgy legelnek tőle a csikósok a csárdában, hogy az fantasztikus!

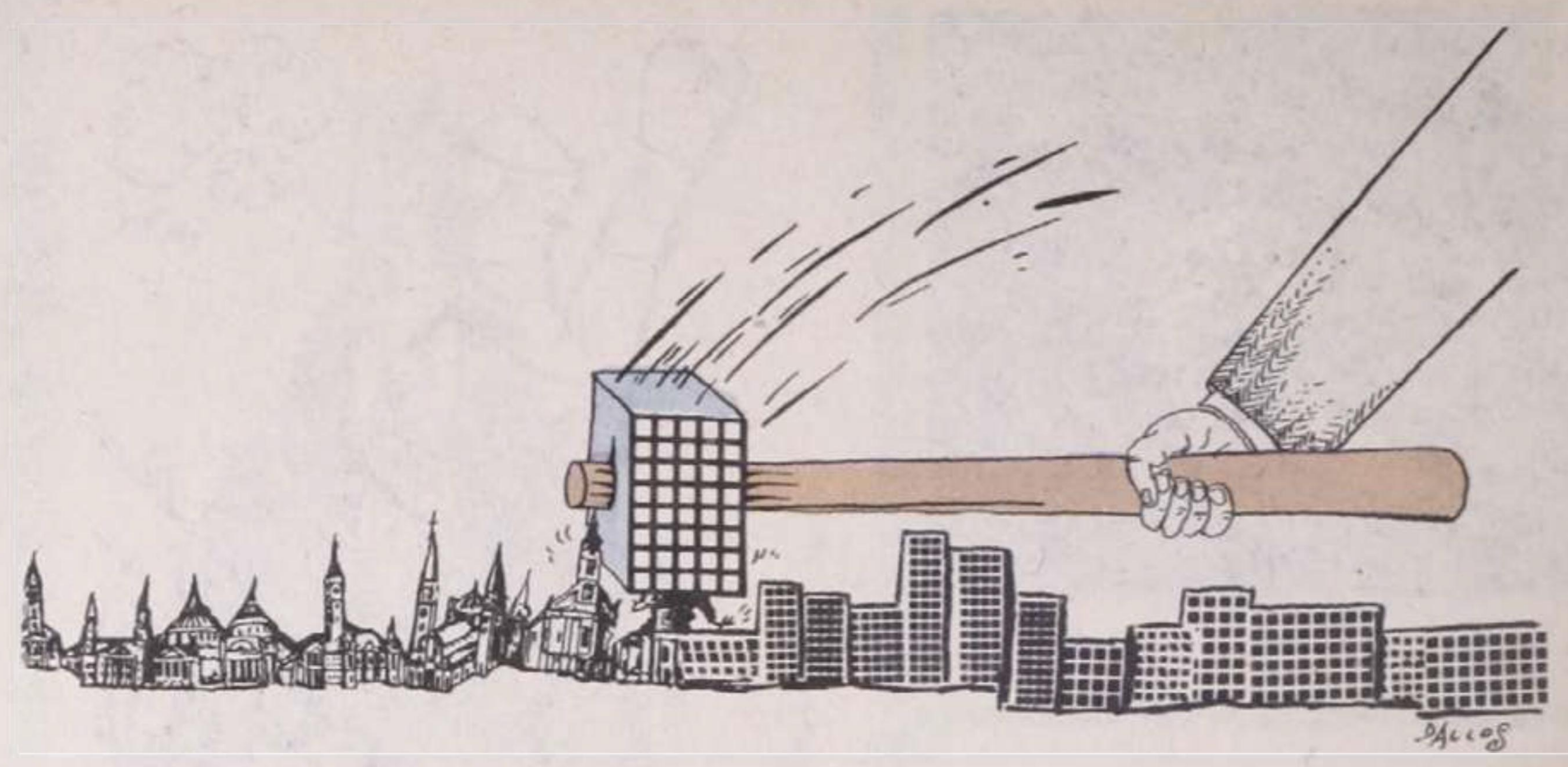
— Dehogyis. A csúrós tusza nem húsétel. az a bádákszoni. Húzzák a gémeskútból vödörrel. A pusztán. Vagy hol is?... Valahol az Uralban...

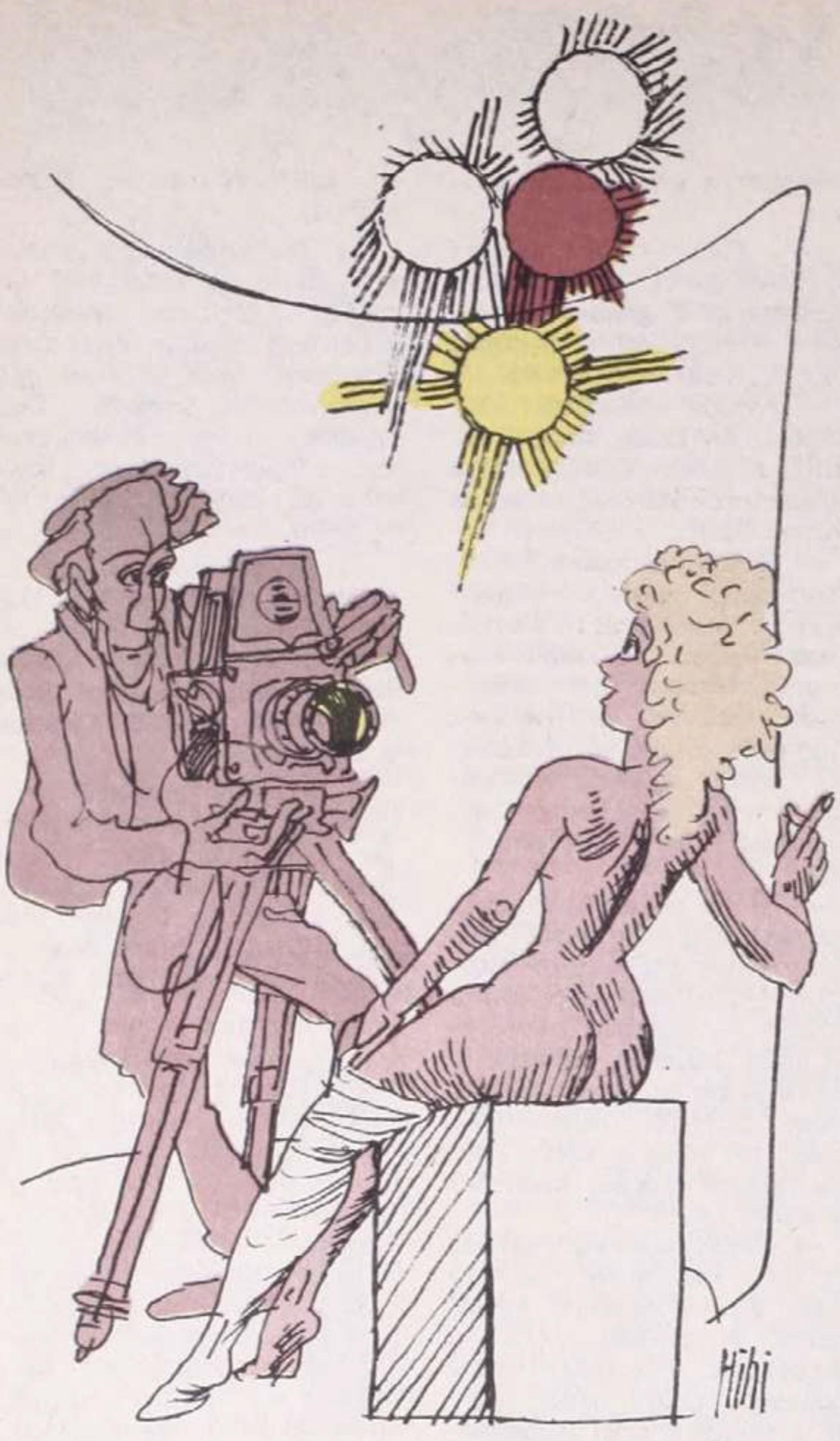
— Hogy melyik a leggyakoribb magyar szó? Az: oké. Még az őshazából hozták.

Novobáczky Sándor

FINIS

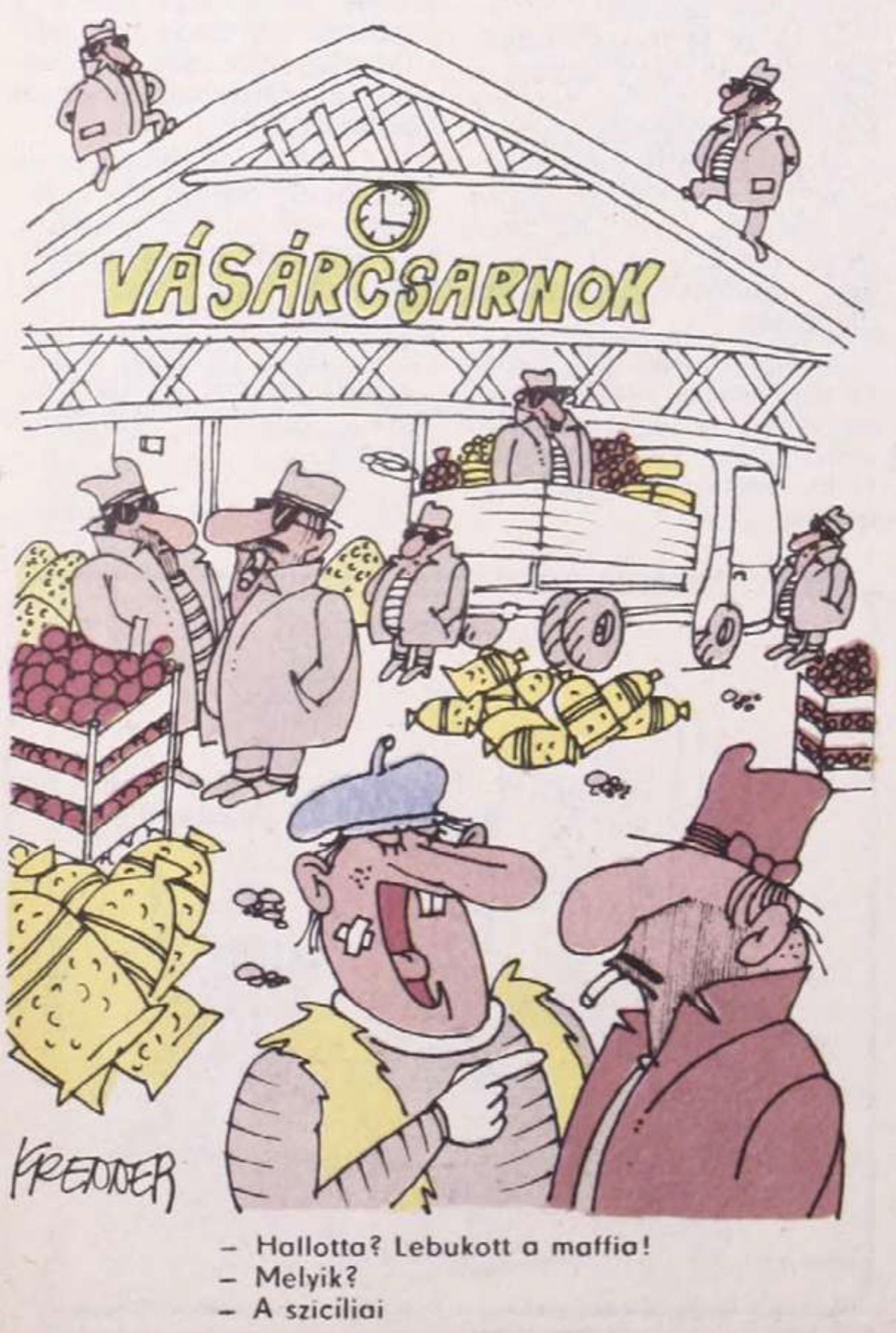

– Esküdjön meg, hogy a Playboy-ban jelenünk meg és nem a Tücsök és Bogárban

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

A házaspár vendégségből jön haza. Az asszony lelkendezve mondja:
— Remekül éreztem magam. Még soha életemben nem láttam ilyen oltári rendetlenséget!

A BOSNYÁK TÉREN

– Hallotta? Lebukott a maffia!
– Melyik?
– A szicíliai

CUKI KIS ORSZÁG

Sokféle összbenyomásra tehet szert az idelátogató külföldi hazánk tájaival és lakosaival ismerkedve, de annyira bensőséges elragadtatással én még bizony senkit sem hallottam rólunk nyilatkozni, mint Elke Sommert, a szépséges amerikai filmsztárt a Játszani kell című magyar—amerikai koprodukciós film egyik főszerepében.

Cuki kis országnak nevezett minket.

Jó, meglehet persze, hogy bele volt írva neki a forgatókönyvbe ez a mondat. Hadd higgyem mégis, hogy önkéntelenül szaladt ki gyönyörű száján. Miért, olyan lehetetlen?

Elke Sommer nevezett filmben egy amerikai filmsztárt játszik, aki legújabb filmjét Cukiország Képeslevelezőlap nevű fővárosában forgatja, de ha a néző kicsit jobban figyel, a Hilton, az Atrium Hyatt, a Halászbástya, a lámpafüzérrel kivilágított Lánchíd, valamint a csopaki szőlőhegy látványában valóban felfedezheti édes hazánkat. Márpedig, ami édes, az ugyanakkor cuki is. Szóárnyalatokon ne lovagoljunk.

No de, Elke Sommer a valóságban is — mint már említettem — amerikai filmsztár, aki legújabb filmjét, a Játszani kell-t itt forgatta, minálunk, ebben az elbűvölő környezetben. Szinte elképzelhetetlen, hogy ez a cuki jelző spontán, csak úgy sajátmagától is ne jutott volna az eszébe.

Mindenesetre ezzel a megnevezéssel sok mindent helyezett új megvilágításba hányatott múltunkat és küzdelmes jelenünket illetően.

Már elég régóta kesergünk azon, hogy mi egy kis ország vagyunk. Kisebbrendűségi érzésünk azonban rögvest megédesedik, ha a kis ország mellé mi magunk is odabiggyesztjük a cuki jelzőt. Ebben a szóban nagy erő lakozik. Hiszen melyik nagy ország mondhatja el magáról, hogy ő cuki nagy ország? Legfeljebb azt mondhatja el magáról, hogy ő egy bazi nagy ország. Jó, ezzel mi nem dicsekedhetünk. Cukiságban viszont megragadó kis nagyhatalom vagyunk.

Legalább most már tudjuk, hogy mivel sikerült ideédesgetnünk magunkhoz az elmúlt ezer évben a tatárt, a törököt, a labancot, s legújabb kori történelmünk során a távolba szakadt hazánkfiait.

Eleddig históriánk sötét lapjain foglalt helyet például a török hódoltság. Ám ha magunk elé idézzük a jelenetet, amidőn Szulejmán szultán magyar földre érkezvén itt körültekintett és így kiáltott fel: mily cuki kis ország! — már kifejezetten idegenforgalmi prospektusaink legfényesebb lapjára kívánkozik, hogy sikerült őket ezzel százötven évig itt marasztani.

Ezek után, érthetően, nem szeretném, ha netán kitudódna, hogy Bencze Ilona, aki Elke Sommer hangját a filmben magyarra szinkronizálja, picit bakizott, mivel a vendégművésznő tulajdonképpen azt mondta: — Ciki kis ország!

Akkor kénytelenek lennénk dicső történelmünk újraértékelését elölről kezdeni.

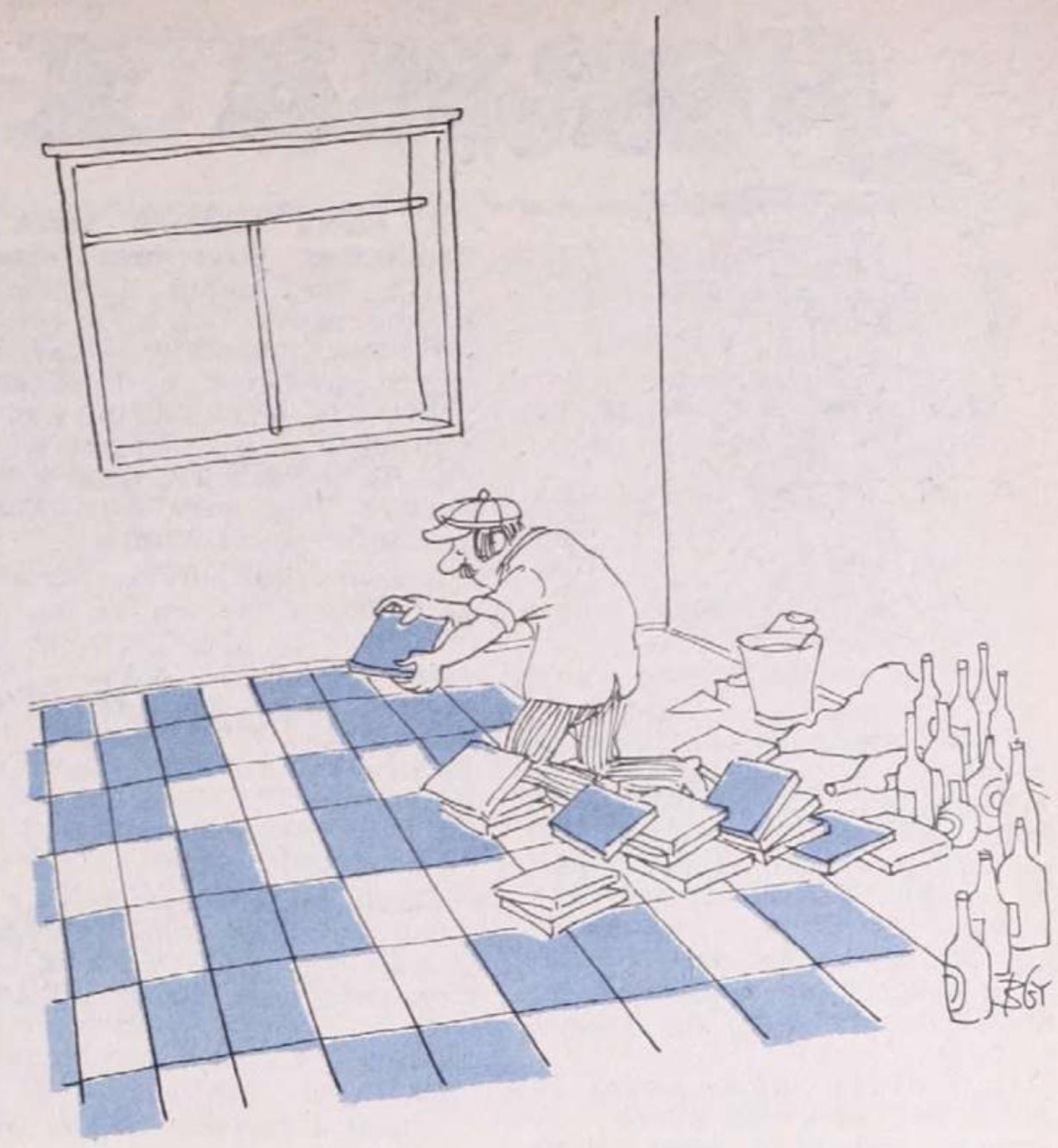
Sas György

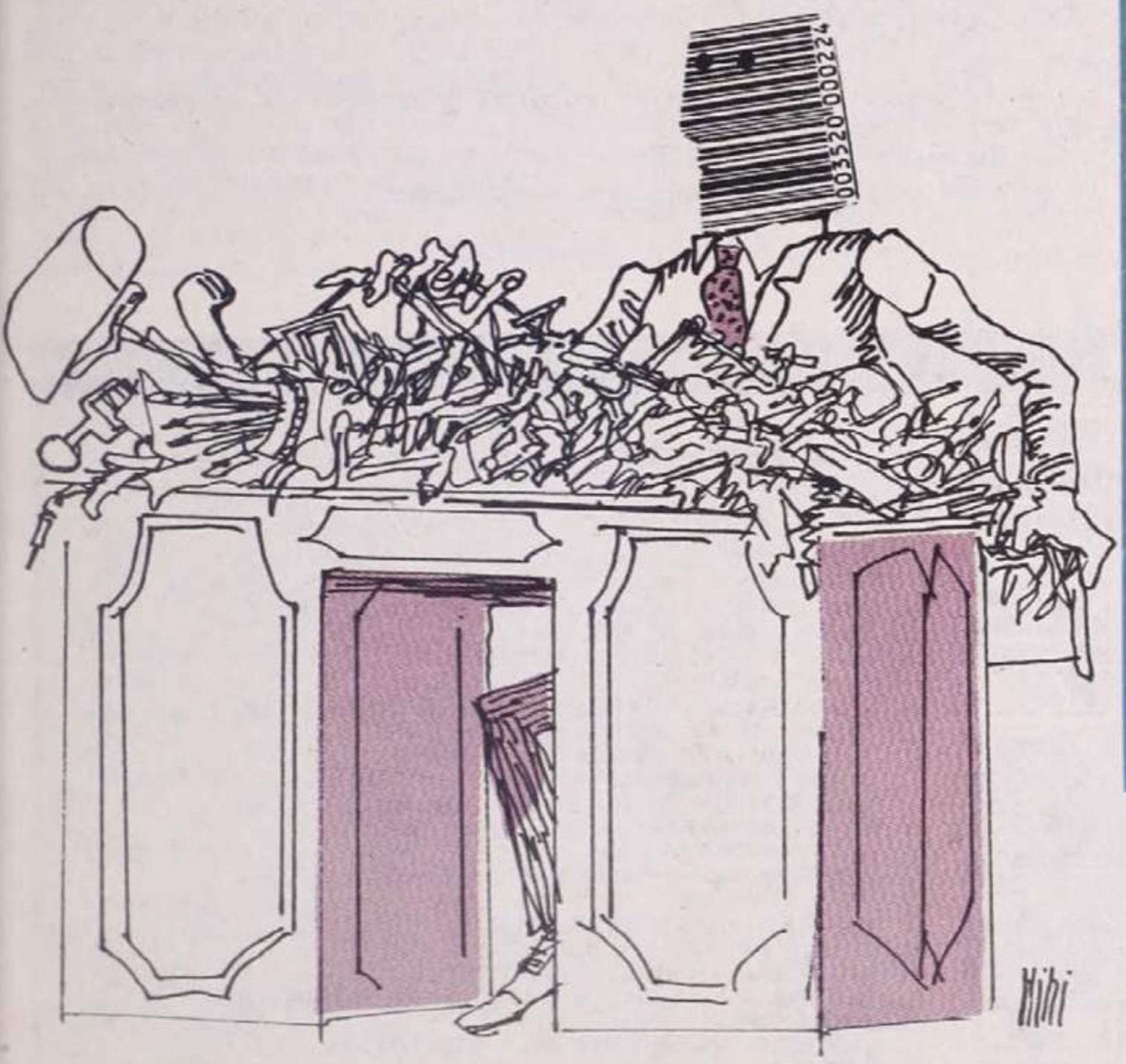

KÁOSZ

VÁRNAI, BRENNER, HEGEDŰS, LEHOCZKI, DALLOS, FÜLÖP

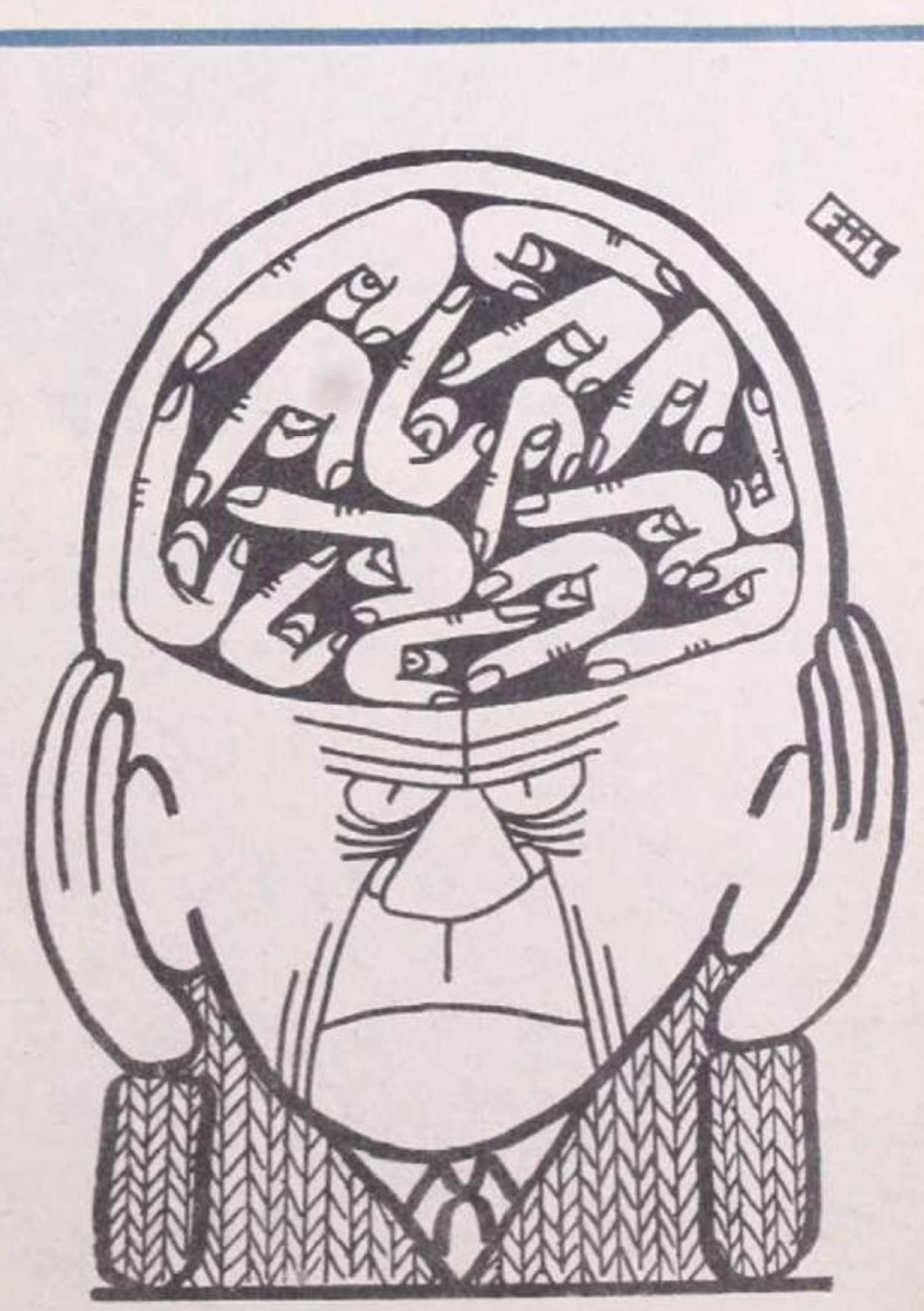

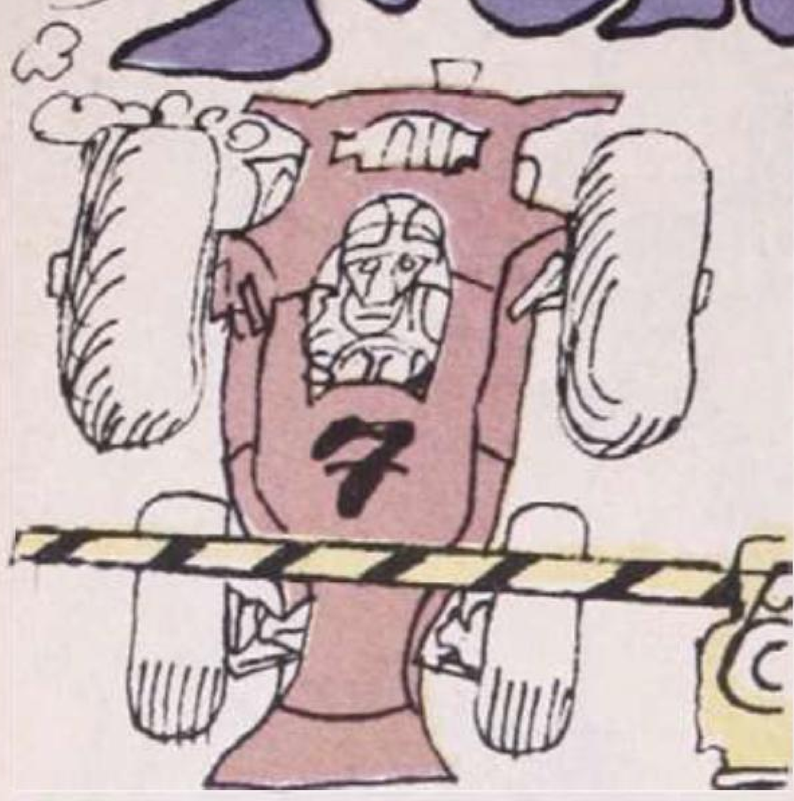

Forma 1

Eldőlt tehát. Tövig rágtam a körmömet, úgy izgultam, de végül is megszületett a döntés. Arról hogy lesz-e nálunk Forma 1-es világbajnoki futam. Hát nem lesz. Ez világos beszéd, ezt szereti a magyar. És azt is, ha a döntést megindokolják. Nos, az OTSH hivatalos közleményében indokolásból sem volt hiány. Négy indokra is futotta.

Igaz, az az indok, amire én gondoltam, az érvek között nem szerepelt. Jelesül az, hogy nálunk az autóversenyeken a legmagasabb az életszínvonal. Az egy főre eső autók száma ugyanis itt a legmagasabb.

1. számú hivatalos indok: a Városligetet a Fővárosi Tanács a futam helyszínéül nem javasolta. Helyes, a javaslatot profikra kell bízni. És ugyan ki értene a kérdéshez jobban, mint a Fővárosi Tanács elnökének autóversenyügyi helyettese, akinek a nagybácsija egyszer már majdnem látott egy Forma 1-es futamot Monacoban.

2. számú hivatalos indok: a Népligetben azért nem lehet a futam, mert ahhoz több fát ki kellene vágni. Helyes, a környezetvédelem mindenekelőtt. A hétvégén egyébként a Népligetben jártam, és alig tudtam elugrani egy éppen akkor kivágott tölgyfa elől. Te jó ég, lehet, hogy a Népligetben még mindig a Forma 1-es futamra készülnek?

3. számú hivatalos indok: a futam akkor lenne, amikor még nálunk tart az idegenforgalmi utószezon, és így a szállodák tele vannak. Helyes, ez is komoly érv. Jól néznénk ki, ha szegény Niki Laudának két futam között özv. Kupferschmidt Kálmánné cinkotai fizetővendég-szobájában kellene meghúznia magát!

Egyébként hivatalos helyről tudom, hogy más rendező országok is csak akkor vállalják a vb-futamok rendezését, ha a szállodáik teljesen üresek, és az apartmanokban a főportás dominózik az unokáival.

4. számú hivatalos indok: nincs rá pénzünk.

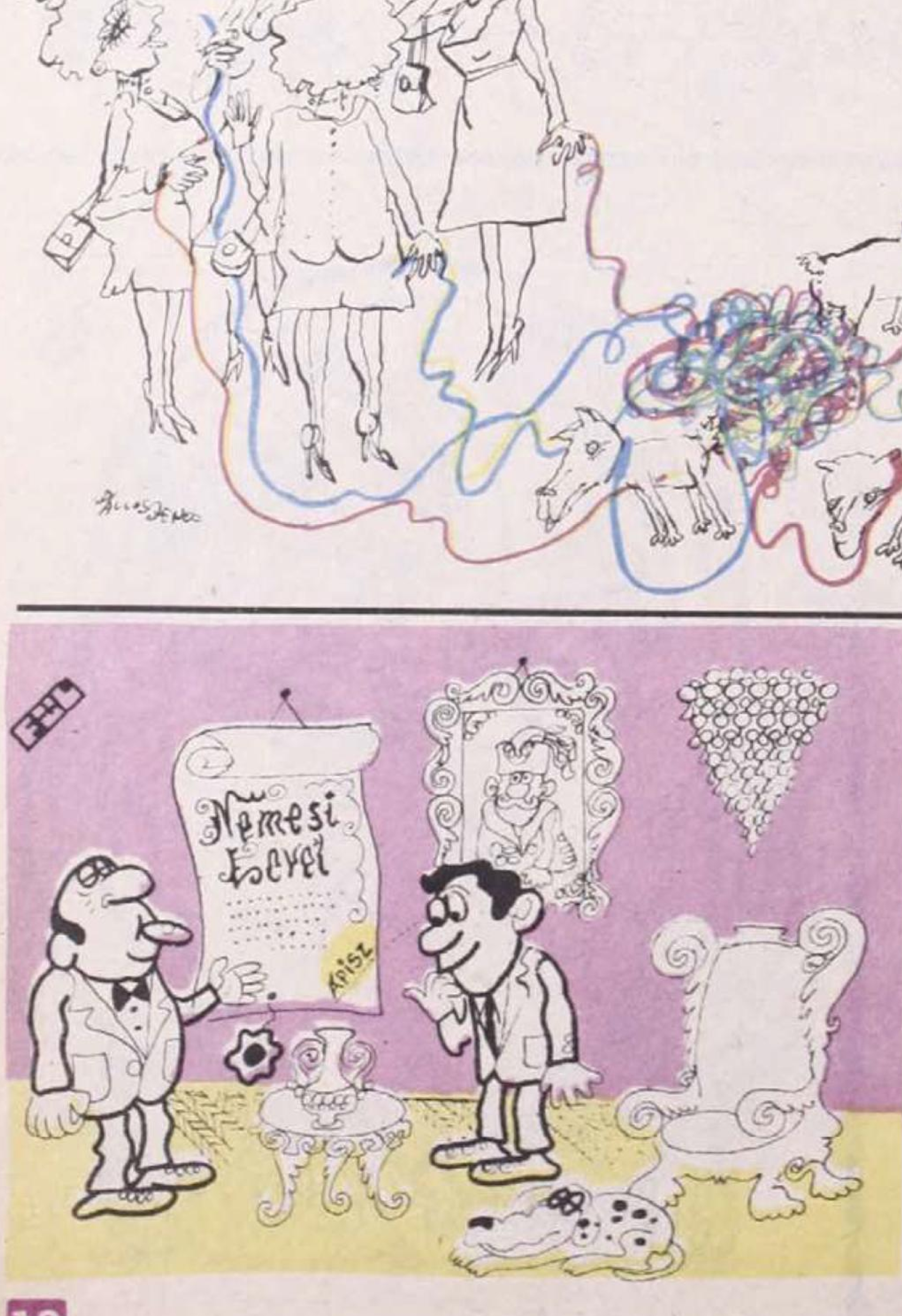
Kohn bácsi jut eszembe, az egykori üzletember, aki azt latolgatta, hogy új vállalkozásba vág. Cégvezetői azt javasolták neki, hogy ne kezdjen bele abba az új üzletbe — négy ok miatt. Az első ok az, hogy nincs rá pénz. De ekkor a bölcs ember félbeszakította tanácsadóit:

— Akkor a többi hármat már ne is mondjátok!

Trunkó Barnabás

GUBANC

– Ez az ősi nemesi levelünk.

DILEMMA

– Ezek most megvágható külföldiek, vagy álcázott népi ellenőrök?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— A boldog házassághoz hárman kellenek.

— Szerelmi háromszögre gondolsz?

— Nem. A férjre, a feleségre és a televízióra!

•

— A munkaszeretetet én az apámtól örököltem — dicsekszik egy férfi a kocsmában.

— És miért nem dolgozol?

— Nem voltam ott a hagyatéki tárgyaláson.

AZ OLVASÓ OLDALA

CSILLAGHEGYEN TÖRTÉNT

A Szentendrei út és a Mátyás király út sarkán van egy ABC-áruház. Körülbelül egy hónapja csupán ebben az üzletben tudunk vásárolni, ugyanis a közeli másik kis közértet tatarozzák. Azóta nap mint nap előfordul, hogy a munkából hazatérve a legalapvetőbb élelmiszerekhez sem juthatunk hozzá.

Így történt ez október 5-én, pénteken is, amikor délután fél hatkor két gyermekemmel óvodából hazatérőben kenyeret és tejet szerettem volna venni. Örömmel láttam, hogy van kenyér, ám boldogságom egyhamar elszállt, mikor megérintettem. Kőkemény volt. Megfordítottam, néztem a dátumot, mikor sütötték a „mindennapit". Nem akartam hinni a szememnek. Bizony négynapos volt már, hiszen kedden, 2-án született.

A bosszankodó emberek egyike az üzletvezető-helyettesnek sorolta sérelmeit. A válasz: — Maga nem itt szokott vásárolni! A középkorú úr: — Igen, én a kisközértbe járok, azt pedig most tatarozzák... Na látja! — szólt a meggyőző, magvas válasz. — Ja, nem tudtam, hogy vásárlás szempontjából is megtörtént a körzetesítés — szabadkozott sors- és honfitársam.

Ugyanez volt a helyzet már hétfőn, október 1-én is, akkor tartós kenyeret, tartós tejet is hiába kerestem. Ám aznap maradt még bennem elszántság: kézen fogtam két gyermekem, irány a három HÉV-megállónyira levő Kaszásdűlői lakótelep. Ott a nagy ABC-ben kenyér is lesz, tej is lesz — gondoltam. Nagy ötlet! Csakhogy ott nemrég megváltozott a nyitvatartás, és hétfőn hat órakor bezártak. Sebaj, gyalog mintegy 2 kilométerre van egy szerződéses bolt a Bogdáni úton! Régebben ott laktam, s bár a roló már félig le volt húzva, szerencsémre a boltvezető megismert. Szatyrából kivette a saját kilónyi kenyerét, s a felét készséggel átnyújtotta.

Sokan lakunk a környéken, s nem mindenkinek akad a „közelben" boltos ismerőse. Nem lehetne ilyen esetben kicsit rugalmasabban rendelni?

Halmos Ferencné
Csillaghegy, Árpád u. 2. 1039

KÉT APRÓSÁG

1

Budapesten a Rákóczi út 50-ben levő csemege áruházba járok vásárolni. Feltűnt, — bizonyára nemcsak nekem —, hogy a mennyezetről vízcseppek hullanak, mint egy cseppkőbarlangban.

Kezdetben reklámfogásra gyanakodtam, de később elvetettem. Többször is megcsodáltam ezt a furcsa látványt, aztán meguntam és feltárcsáztam az áruház igazgatóját.

Megtudtam, hogy régi beázásról van szó. Télen a hó, más évszakban az eső fenyeget. Az áruház feletti épület udvara rosszul szigetelt. Innen a tartós beázás. A Csemege vállalat hiába készít terveket tatarozásra, felújításra, előbb a VII. kerületi IKV-n lenne a sor. A ház gazdájának kellene a szigetelést megoldani. Ám eddig levelezésnél tovább nem jutottak.

Nem tudom hányan fordulunk meg naponta a főváros egyik legnagyobb élelmiszer-áruházában. A sok-sok külföldi turista is csodálkozva szemlélheti a nem éppen épületes látványt. Vajon meddig?

2

Nemrég fedett váróhelyiségeket kértünk az autóbusz megállókba, most a fedett várókba padokat sürgetünk.

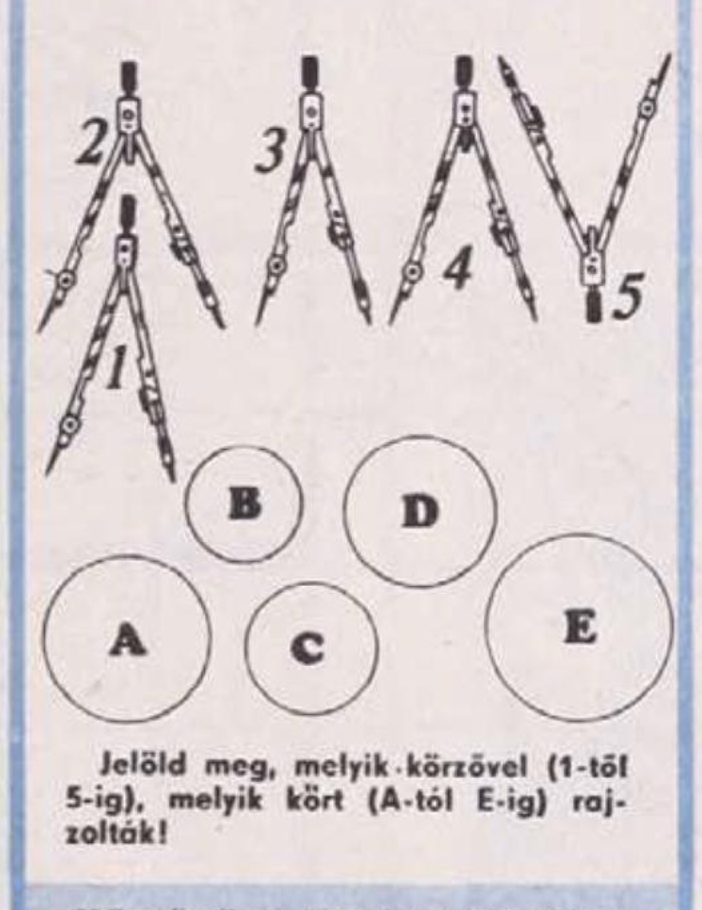
A 8/a autóbusz végállomásánál, a farkasréti temetőből kijövő idős asszonyok, botra támaszkodó öregemberek várakoznak. Látszik rajtuk fáradtak, megtörtek, leülnének, de nincs hová. Kénytelenek állni és várni. Az említett busz nem jár percenként.

Talán nem kerülne túl sok pénzbe, ha a váróba padokat is terveznének, legalább utólag!

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

JÓ-E A SZEMMÉRTÉKED?

Jelöld meg, melyik körzővel (1-től 5-ig), melyik kört (A-tól E-ig) rajzolták!

Köszönöm kedves kérdésedet, a szemmértékem kiváló, így könnyedén megállapíthatom, hogy egyik körzővel sem rajzolták egyik kört sem.

(A Pörgető című naptárban bukkant rá Nagy Gábor, mocsai olvasónk)

Örömmel közöljük a Hunyadi Mgtsz Trapéz Építőipari Szolgáltató Szakcsoportjának 1985-ös kártyanaptárait. A cég példát mutat, mert naptárait nem az öncélú pucérkodás jellemzi, hanem — és ezért egy kicsit irigyeljük is őket — a lényegre tapintanak. A bal oldali kép ugyanis nyilvánvalóan a szakcsoport, a jobb oldali pedig a téesz tevékenységét reklámozza.

(Beküldte Árokszállásy György)

Számítógép ellenőrzi a bikák csőpostáját

Szegény teheneктől már ezt a kis örömet is megtagadják!

(Az Esti Hírlapból ollózta dr. Báthory Anna)

JAVASLAT A BIZTOSÍTÓNAK

Szeretnék javaslatot tenni az Állami Biztosítónak: hogyan lehet még takarékosabban növelni a jövedelmezőséget. A lakásbiztosítással kapcsolatban például az a javaslatom, hogy betörés esetén csak akkor fizessen a biztosító, ha a károsult a betörő aláírásával igazolja, hogy a betörést ez utóbbi követte el. Ezt a gyakorlatot ki lehetne terjeszteni a mezőgazdaságra is, oly módon, hogy például jégkár esetén a károsult termelőszövetkezetnek az Atyaúristentől kelljen igazolást hoznia, hogy a jégesőért ő a felelős. (Elfoglaltság esetén Szent Péter is megteszi.)

Ne higgyék, hogy elment az eszem, csupán meglepődtem, amikor a lakásomban történt beázással kapcsolatban kihívtam a biztosító kárbecslőjét. Felmérte a kárt, s közölte, hogy csak akkor tudnak fizetni, ha elismervényt hozok attól a szomszédtól, akitől a beázás származik.

A beázás, mint köztudott nemcsak annak kellemetlen, aki ázik, hanem annak is, akitől a beázás ered. (A hiba megállapítását ugyanis rendszerint falbontás és más kellemetlenségek követik.)

Így azután még az is előfordulhat, hogy a szomszéd nem ismeri el, hogy a beázás tőle van, mivel így megúszhatja a falbontást. Ha valaki ezért inkább a békés egymás mellett élést választja, saját költségére kénytelen helyrehozatni a kárt.

Reisz György
Budapest, Alkotmány u. 16. 1054

MICSODA ZÖLDSÉG!

Talán Önök tudnának válaszolni arra, ki engedélyezte a tanácsnál a Liszt Ferenc téren, az Ady-szobor talapzatán lakókocsi és zöldséges stand fölállítását? Ezen az alapon akár a Hősök terén és az Országház előtt is megjelenhet hasonló áruda?

Tisztelettel:
Mogyorósi Sándor
Budapest, Mautner S. u. 3/c 1135

ELLENSZER

című rejtvényünk megfejtése:

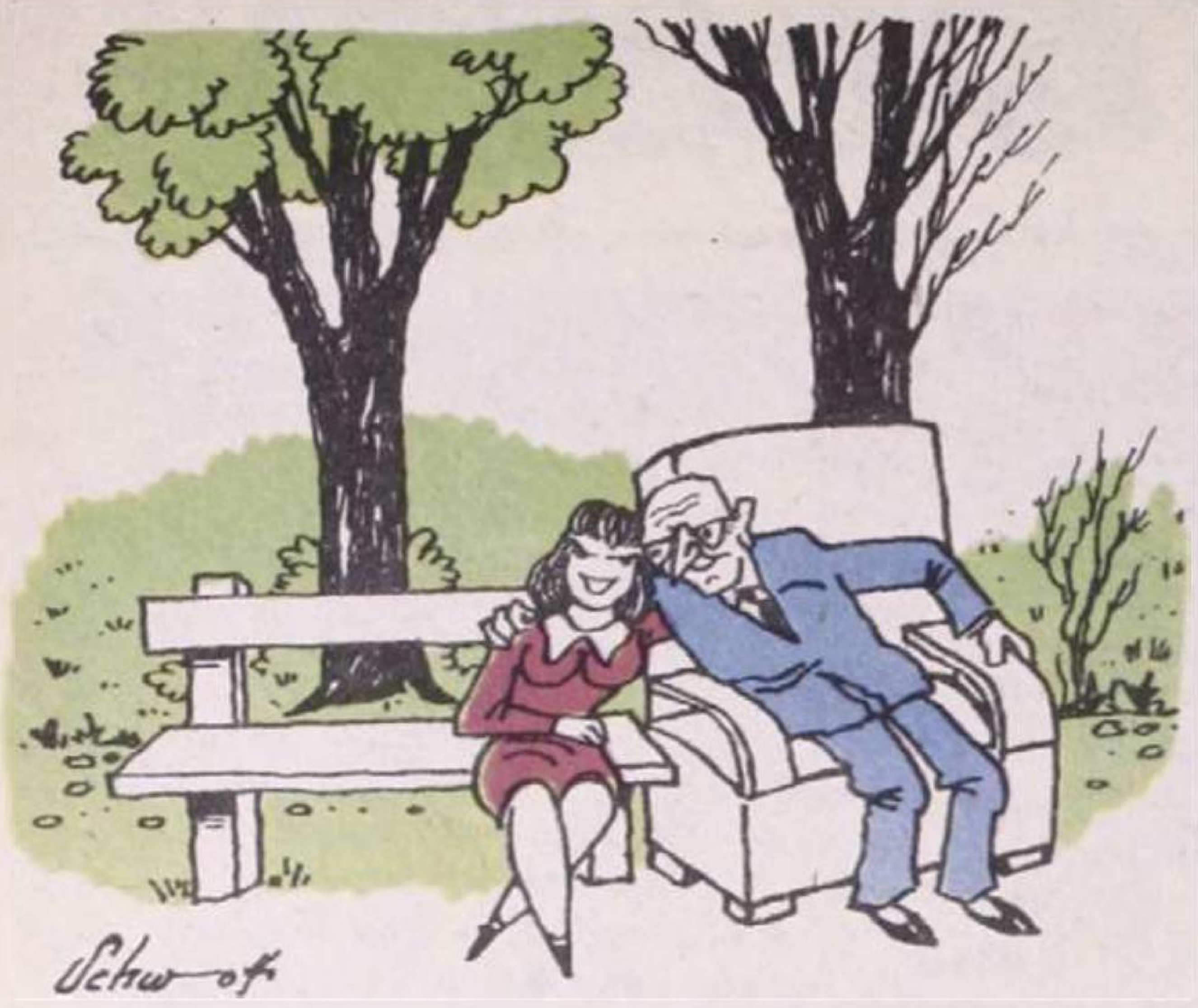
— Tudok, figyelmesen meg kell nézni az illetőt másodszor is.

200 forint nyert:

Maróti György, Bp. Zsókavár u. 54. 1157
Stefánka Éva, Tokaj, Toldi u. 6. 3910
Imre Antalné, Bp. Lágymányosi u. 13. 1111

A nyereményeket postán küldjük el.

ELKÉSETT SZERELEM

TRIBÜN

A műrepülés világbajnoka boldogan mutatja édesapjának a frissen nyert aranyérmet.

— Tudod — mondja —, ha arra gondolok, hogy öt évvel ezelőtt még nem merted ideadni a Trabant slusszkulcsát...

***

Szakad az eső, Larry Holmes, a nehézsúly profi világbajnoka felhívja az orvost.

— Kérem, doktor úr, a feleségem nagyon rosszul van. Szeretném, ha azonnal indulna.

— Boldogan — mondja az orvos —, de a kocsim éppen a szervizben van. Értem tudna jönni?

— Mi? Én? Ebben a pocsék időben?

***

A roppant kövér, végletekig gömbölyded vadász élénk narancssárga viharkabátot vásárol a sportüzletben.

— Ha ezt felveszem — magyarázza —, és a hajnali szürkületben felmászom a dombtetőre, biztos, hogy senki sem néz szarvasnak.

— Világos — vágja rá egy kuncsaft. — Azt hiszik, hogy a nap kelt fel.

***

Wilt Chamberlain, a profi kosárlabda 218 centis nagy öregje masszív szövegéről is híres.

— Azt mondják rólam — merengett legutóbb —, hogy nagy a szám. De hát nézzenek végig rajtam. Miért éppen a szám lenne kicsi?

***

Edző, vesztes mérkőzés után:

— A füstölgő gyárkémények tönkreteszik a levegőt. A játékvezetők pedig a futballt.

(p. p.)

FOGYÓKÚRÁS ÉTTEREM

FEKETE HUMOR

– Engem küldött a plébános úr, neki ennyiért nem éri meg kijönni!

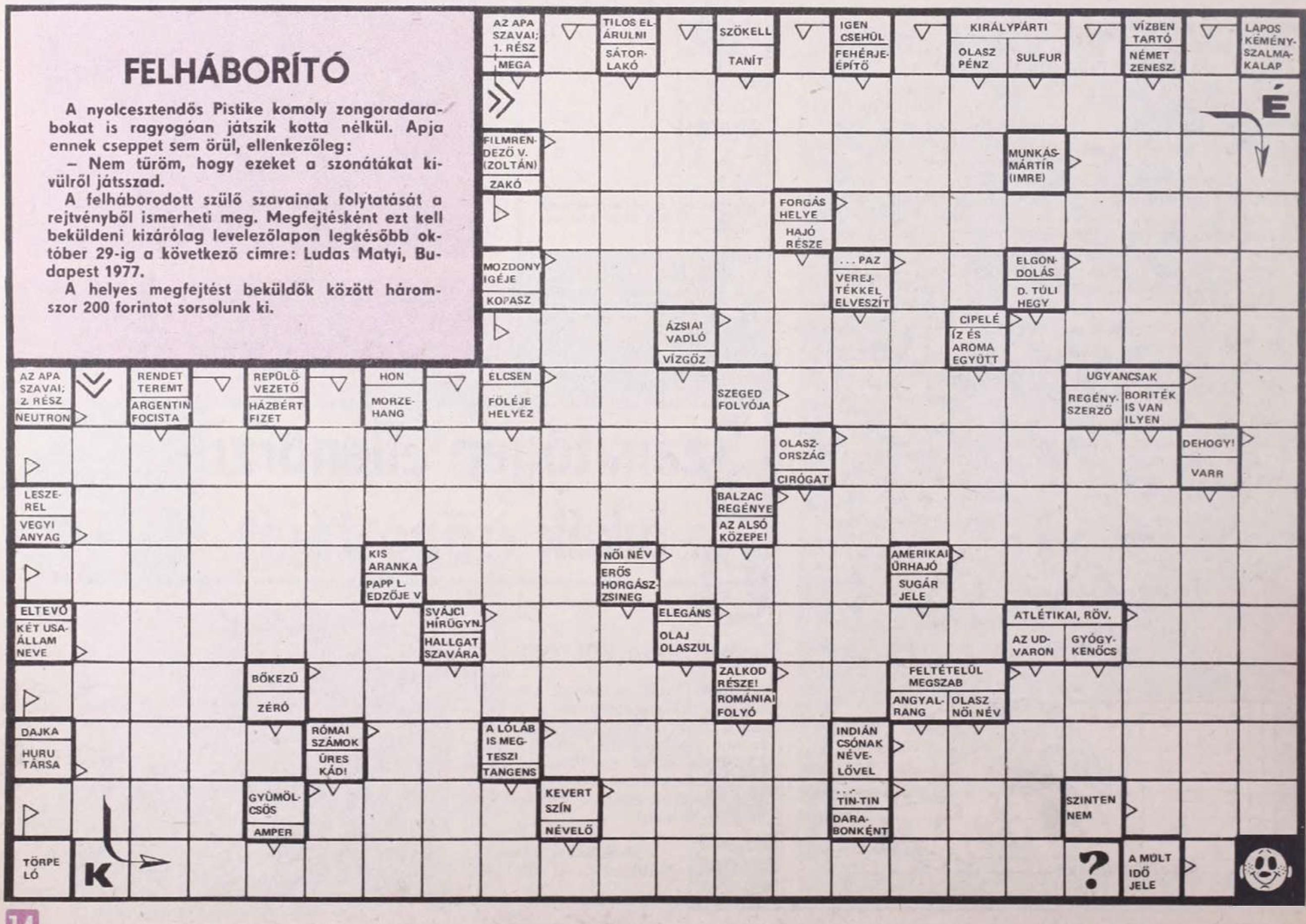
FELHÁBORÍTÓ

A nyolcesztendős Pistike komoly zongoradarabokat is ragyogóan játszik kotta nélkül. Apja ennek cseppet sem örül, ellenkezőleg:

– Nem tűröm, hogy ezeket a szonátákat *kívülről játsszad.*

A felháborodott szülő szavainak folytatását a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 29-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

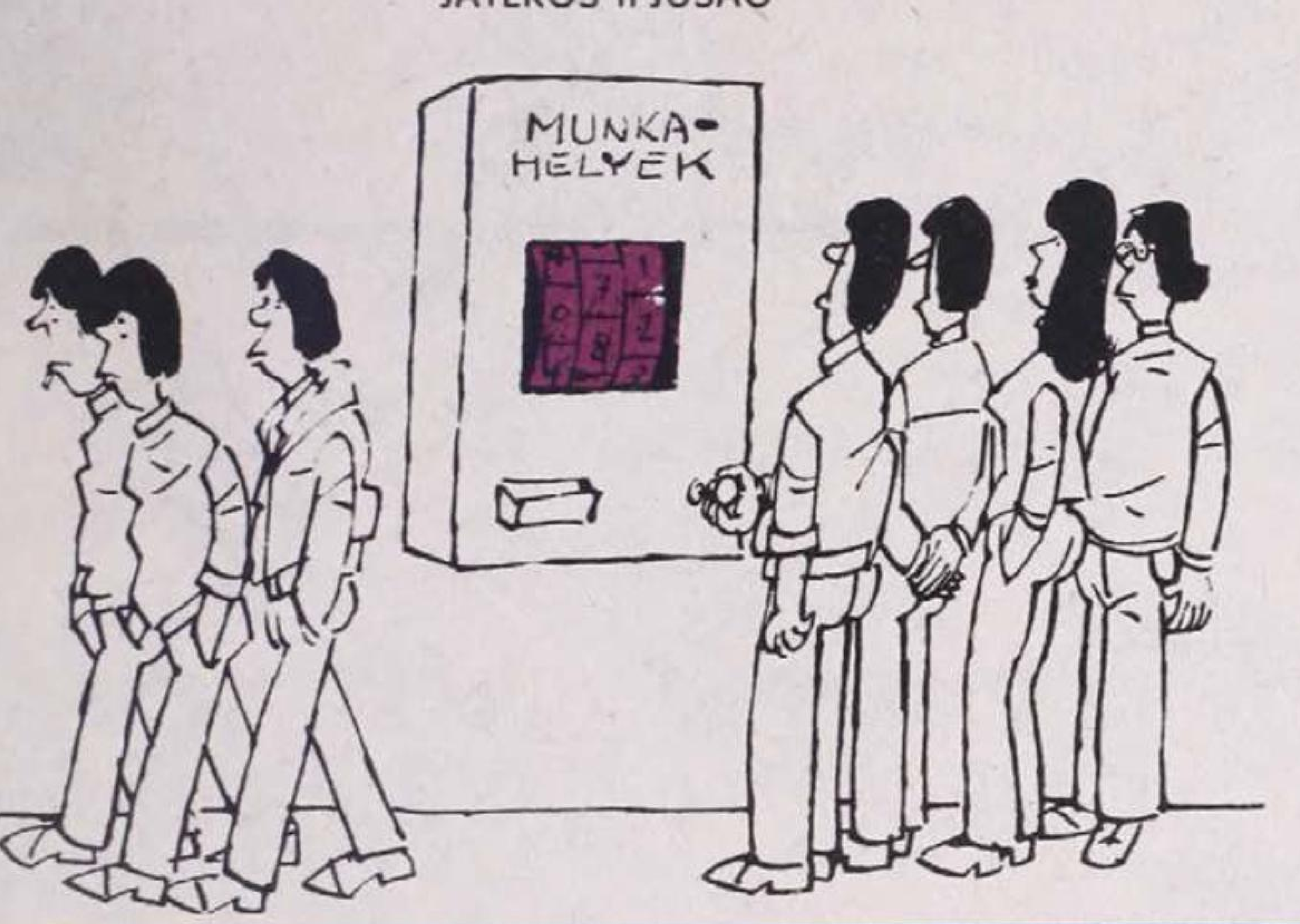

IMPORT HUMOR NYUGATNÉMET LAPOKBÓL

DIOGENÉSZ '84

JÁTÉKOS IFJÚSÁG

– A férfiaknak a főzőkanálnál a helyük, nem a volánnál!

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

84.2308/20-43

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

TÓT GYULA:

Későnjövő

